

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtišanu:	bez piesūtišanas:
par	(saņemot ekspedīcijā)
par	par
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13	Par atsevišķu numuru 10

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

oficials laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Redakcija:
Rīgā, pili, 2. ist. Tālrunis 20032
Runas stundas no 11—12

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili, 1. ist. Tālrunis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindinām	Ls 4,—
par katru tālāku rindināju	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindināju	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindināju (par obligat. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

Rikojums par gaļas ieviešanas kārtību Rīgā 1937. gada vasaras mēnešos.
Senata Kriminālā kasācijas departamenta 1936. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valdības rikojumi un pavēles.

Rikojums par gaļas ieviešanas kārtību Rīgā 1937. g. vasaras mēnešos.

Saskaņā ar likumu par lopkautuvēm un gaļas izmeklēšanas stacijām (Lik. kr. 1927. g. 38), aizlīdzu ievest tirdzniecības nolūkam Rīgas pilsētā, 1937. gada vasaras mēnešos, no 15. maija līdz 15. septembrim liellopus, teļus, aitu, kazus, cūku un zirgu svaigu gaļu. Šinī laikā var ievest vienīgi ledus vagonos vai līdzīgi ledus vagonam izbūvētos un iekārtotos automobiļos tādu svaigu gaļu, kas iegūta lopkautuvēs, kuŗas Veterinārparvalde atzinusi par atbilstošām minētā likuma pārgrozījumiem un papildinājumiem (Lik. kr. 1934. g. 73) un kuŗām ir saldētavas vai gaļas vēsinātavas.

Ar šo atvietoš rikojumus, kas izsludināti „Valdības Vēstnesī“ 1937. g. 87. num.

Rikojums stāties spēkā izsludināšanas dienā.
Rīgā, 1937. g. 15. jūnijā.
Zemkopības ministrs J. Birznieks,
Veterinārparvaldes priekšnieka v. i. R. Bakis.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Valutas komisijas biroja paziņojums.

Pieprasījumi kontingentēto preču importa atļaušanai 1937. g. trešaj trešdaļai (septembris — decembris) jāiesniedz Valutas komisijas birojā, Jēkaba ielā 2, no š. g. 1. līdz 10. jūlijam, ieskaitot, darba laikā no plkst. 8.30 līdz 15.30, bet sestdien, 10. jūlijā, līdz plkst. 13. Pieprasījumus iesniedzot un izpildot, jāievēro Valutas komisijas biroja rikojumi, kas izsludināti „Vald. Vēstn.“ š. g. 41. num. un 1936. g. 244. num.

Valutas komisijas birojs.

Personu saraksts,

kuŗas 1937. gada maijā atlaistas no Latvijas pavalstniecības uz likuma par pavalstniecību 9. panta pamata.

- 1) Nosels Golšteins, dzim. 1881. g. 5. februārī Igaunijā, Pērnavā, dzīves vieta Igaunijā;
- 2) Margote Vulfis, dzim. 1891. g. 25. janvārī Rīgā, dzīves vieta Igaunijā;
- 3) Elizabete - Karoline Būmeisters, dzim. Grietens, dzim. 1860. g. 29. februārī Durbē; dzīves vieta Liepājā;
- 4) Haralds - Rudolfs - Augusts Spērs, dzim. 1899. g. 20. jūlijā Krūtē, ar sievu Margu, dzim. Feldkellers, dzim. 1903. g. 27. jūnijā, dzīves vieta Vācijā;
- 5) Hildegarde - Helene - Elise Krauze (Krause), dzim. Brausveters, dzim. 1907. g. 29. septembrī Dancigā, ar meitu Veru, dzim. 1930. g. Dancigā, dzīves vieta Dancigā;
- 6) Libe (Luhov) Bojarskis - Šleifers, dzim. Slavins, dzim. 1865. g. 27. janvārī Drujā, dzīves vieta Rīgā;
- 7) Nechame - Roche Mandelkorns, dzim. Jakobsons, dzim. 1862. g. 21. jūnijā Tukumā, dzīves vieta Rīgā;
- 8) Bodila - Ragna - Kara (Cara) - Harieta Fitinghofs - Šēls (Vietinghoff - Scheel) dzim. 1908. g. 10. novembrī Liepājā, dzīves vieta Somijā;
- 9) Šarlote Hūns, dzim. 1902. g. 14. martā Rīgā, dzīves vieta Vācijā. Rīgā, 1937. g. 12. jūnijā. 76. AV. Iekšlietu ministr. administr. depart. vicedirektors Cielens. Pasu nod. vadītājs P. Kurzemnieks.

Personu saraksts,

kuŗas 1937. g. maijā reģistrētas kā zaudējušas Latvijas pavalstniecību uz likuma par pavalstniecību 8. panta pamata, kā pārgājušas citas valsts pavalstniecībā bez iepriekšējās atļaušanas no Latvijas pavalstniecības.

- 1) Isers Kits, dzimis 1915. gada 19. decembrī Daugavpilī, dzīves vieta Palestīnā;
- 2) Benjamiņš Naifelds, dzim. 1891. g. 5. novembrī Krievijā, Bobruiskā, ar sievu Eihu, dzim. Šadovs - Levinsons, dzim. 1890. g. Lietuvā, un dēlu Zalamanu (Solomons), dzim. 1920. g. 11. maijā, dzīves vieta Palestīnā;
- 3) Meiers Feigersons, dzim. 1901. g. 17. aprīlī Daugavpilī, ar sievu Hanu, dzim. 1913. g., dzīves vieta Palestīnā;
- 4) Iechoks Gordins, dzim. 1913. g. 14. septembrī Igaunijā, Pērnavā, ar sievu Klaru, dzim. 1914. g. 29. maijā Daugavpilī, dzīves vieta Palestīnā;
- 5) Etta Valks, 32 g. v. 1937. g. Rēzeknes apr., dzīves vieta Palestīnā;
- 6) Jānis Kalacis, dzim. 1899. g. 20. februārī, dzīves vieta A. S. V.;
- 7) Pāvils - Frīdrihs Graudiņš, dzim. 1899. g. 1. oktobrī Tukumā, dzīves vieta Vācijā;
- 8) Ēriks Flors, dzim. 1906. g. 17. septembrī Smiltēnē, dzīves vieta Vācijā;
- 9) Maksimilians Bennigshauzens - Budbergs, dzim. 1898. g. 29. (28.) jūnijā, dzīves vieta Vācijā;
- 10) Alma Gūtbergs, dzim. 1901. g. 13. oktobrī Rīgā, dzīves vieta Lietuvā;
- 11) Ābrāms - Bērs Cerns, dzim. 1900. g. 7. martā, dzīves vieta A. S. V.;
- 12) Filips Fridlenders, dzim. 1905. g. 29. jūlijā Rīgā, dzīves vieta Palestīnā;
- 13) Sara Šagals, dzim. 1914. g. 20. oktobrī Rīgā, dzīves vieta Palestīnā;
- 14) Bluma Kacmanis, dzim. 1916. g. 18. jūnijā Krievijā, Pēterpilī, dzīves vieta Palestīnā;
- 15) Jāzeps (Josifs) Haits, dzim. 1914. g. 3. martā Viļakas pagastā, ar sievu Zāru, dzim. 1914. g. Silajāņu pagastā, dzīves vieta Palestīnā.

Rīgā, 1937. g. 12. jūnijā. 76. AV. Iekšlietu ministr. administr. depart. vicedirektors Cielens. Pasu nod. vadītājs P. Kurzemnieks.

Vietējo iestāžu rikojumi.

Saistošo noteikumu papildinājumi un pārgrozījumi par kustības kārtību Rīgā,

pieņemti Rīgas pils. valdes 1937. g. 9. marta, 2. un 23. aprīļa sēdēs, stājusies spēkā saskaņā ar Pilsētu pašvaldības likuma 35. pantu (Iekšlietu ministr. Pašvaldības depart. 1937. g. 3. aprīļa 122981. raksts, 17. aprīļa 123190. raksts un 11. jūnijā 123790. raksts.)

„Valdības Vēstnesī“ 1936. g. 25. maijā 116. num., 26. maijā 117. num. un 1937. g. 5. janvāra 3. numurā izsludinātos saistošos noteikumus par kustības kārtību Rīgā ievadami sekojošie papildinājumi un pārgrozījumi:

8. § b punkts papildināts ar sekojošo: „6) pa Zigfrīda Meierovica bulvari starp Smilšu ielu un Brīvības bulvari. 7) pa Aspazijas bulvari. 8) pa Ausekļa ielu. 9) pa mazo Jaunielu no plkst. 8—16.“
8. § papildināts ar jaunu punktu: „e) smagiem pajūgiem un ratinstūmējumiem: 1) pa Raiņa bulvari starp Kr. Barona un Valdemāra ielu.“
8. § „Piezīme“ papildināta ar teikumu: „Laucinieku pajūgi - vezumnieki piedzināmi smagiem ormaņiem.“
10. § a punkts papildināts ar sekojošo: „16) pa Jaunielu — starp Doma laukumu un Palasta ielu — virzienā uz Doma laukumu, 17) pa Rozena ielu — virzienā uz Krāmu ielu.“

Ministru Prezidenta biedra M. Skujenieka runa Ķemeņu starptautiskā šaha turnīra atklāšanā.

Ķemeņu starptautisko šaha turnīru atklāja 15. jūnijā plkst. 20.15 Ķemeņu viesnīcā. Atklāšanas svinības ieradās Ministru Prezidenta biedris M. Skujenieks, Valsts kancelejas direktors D. Rudzītis, Igaunijas čūtnis K. Menings ar kundzi, PSRS sūtņa vietnieks B. Pochvaliņskis, Igaunijas un Polijas militāratašēji un citi viesi.

Atklāšanas svinības ar uzrunu ievadīja Latvijas šaha savienības priekšsēdētājs advokāts Melbārdis, norādot uz Ķemeņu šaha turnīra lielo nozīmi un uz līdzšinējām Latvijas šahistu gaitām. Pēc tam Ministru Prezidenta biedris M. Skujenieks teica šādu uzrunu:

„Šodien mēs varam atzīmēt ievērojamu notikumu taņi ziņā, ka vecās, cienījamās šaha spēles pārstāvji šeit ir ieradušies no tik daudzām valstīm. Ne tikai skaitliski šo parstavju šeit ir daudz, bet arī viņu kvalitāte ir augsti vērtējama, un var jau iepriekš teikt, ka sacīkstes, kas notiks šeit, Ķemeņos, griezīs uz sevi ļoti plašu aprindu ievēriību ne tikai mūsu zemē, bet tālu pār mūsu zemes robežām, es gribētu teikt — visā pasaulē, jo nav tagad nevienas daudz maz kultūras zemes, kuŗā nebūtu cilvēki, kas šaha spēli vērtē augsti jo augsti. Šaha spēle to arī ir pelnījusi, jo tā prasa visaugstākās, vissarežģītākās kvalitātes no cilvēka smadzenēm.“

Valsts Prezidenta kunga uzdevumā un valdības vārdā es apsvēicu visus turnīra dalībniekus un novēlu, lai spēles šeit norisinātos interesanti. Es izsaku pateicību Latvijas šaha savienībai, kas ir uzņēmusies lielas pūles, lai noorganizētu šo turnīru; tāpat Ķemeņu kurorta direktoram Dr. Lihietim, kas arī no savas puses ir pielicis ļoti daudz pūļu un enerģijas, lai šeit šis sacensības varētu norisināties.

12. § b punkts izteikts šādi:

„b) izkraut un iekraut kravu un stāvēt no plkst. 8—13 ielas braukšanas virziena kreisā pusē un no plkst. 13 līdz 19 braukšanas virziena labā pusē: 1) Kaļķu ielā, 2) Audēju ielā starp Rīdzenes un Mārstaļu ielu, 3) Grēcinieku ielā.“

12. § d punkta līdzšinējā tekstā svitroti vārdi: „Kēniņu ielā“ un līdz ar to šī punkta beigās ielikti vārdi: „bet Kēniņu ielā — no plkst. 8—17.“

12. § papildināts ar jaunu punktu:

„e) stāvēt galvenās satiksmes ielās asfalta katliem u. tml. ierīcēm ietnes remonta nolūkā, izņemot gadījumus, kad trotuars tiek atjaunots pilnā platumā un ne mazāk kā 5 m garumā.“

Saistošo noteikumu līdzšinējie 46., 52., 62., 63., 67., 74. un 79. paragrafi atvietoti ar sekojošiem:

46. §. Ormaņu ekipāžām — ratiem un kamanām — jābūt iekārtām, un pienācīgi polstētiem sēdekļiem jābūt atspērotiem, pārvilktiem ar tumši brūnu ādu; atzveltnei var būt polstētas un pārvilkta ar ādu; ratiem un kamanām jābūt tīriem un pilnā kārtībā.

Ratiem piestiprināma vismaz viena laterna ar aizjūga numuru uz sarkana stikla, kas, krēsli iestājoties, jāapgaismo. Kamanām pakalgala kreisajā stūrī jābūt pierīkotam sarkanas krāsas atspīduma stiklam, ne mazākam par 3 cm Ø. Braucot kamanu aizjūgā, gājēju brīdināšanai lietojami nelieli zvārgulīši. Karietes jumtam jābūt no melnas ādas; kurvīm — melnam; atspērēm un riteņiem — sarkani krāsotiem.

Piezīme. Karietes kurvi var arī nekrašot, bet tad tas jānopolē dabiskā oša vai ozola koka krāsā.

52. §. Ormanis nedrīkst uzņemt savā ekipāžā un vest vairāk par 4 pieaugušiem

Es esmu pārlicināts, ka spēles būs interesantas, ka tās griezīs uz sevi speciālistu ievēriību un ka tās arī Latvijā no jauna sekmēs un ierosinās šaham jaunus piekritējus, jo šī spēle ir cienīga, ka tai ir daudzi piekritēji un sekotāji. Par godu mūsu Latvijas šahistiem ir jāzaka, ka viņi jau daudzārt ir aizstāvējuši Latvijas krāsas ar labiem un pat ļoti labiem panākumiem. Un šis sarīkojums šeit Ķemeņu viesnīcā cels šaha nozīmi mūsu valstī, lai mēs ne tikai šinī sarīkojumā, bet arī nākotnē varētu šaha spēlē cienīgi nostāties blakus citām tautām.

Es esmu arī pārlicināts, ka mūsu viesi šeit jutīsies ļoti un ka šis sarīkojums pelnītā kārtā popularizēs mūsu Ķemeņu kurorta vārdu. Es novēlu visiem labus panākumus un sekmes — kā spēles un ciņas, tā arī visā pārējā laikā, kuŗu mūsu viesi šeit Ķemeņos pavadīs. Lai arī šis lielais starptautiskais sarīkojums nāktu par labu mūsu valstij, mūs stiprinātu un arvien lielākā mērā nostādītu cienīgā vietā blakus citām kultūras tautām!

Vienosimies mūsu valsts himnā — „Dievs, svētī Latviju!“

Pēc valsts himnas nodziedāšanas Latvijas šaha savienības priekšsēdētājs adv. Melbārdis nolāsīja apsveikuma telegrammas, kuŗas bija sūtījuši ārlietu ministrs V. Munters, armijas komandieris gen. K. Berķis, Liepājas šaha klubs u. c. Turnīra dalībnieku vārdā par turnīra noorganizēšanu pateicās pasaules šaha eksmeistars Dr. A. Aļehins. Vēl runāja Ķemeņu sēravotu iestādes direktors Dr. J. Lihietis un turnīra vadītājs austrietis H. Knoch.

Sekoja izloze, kuŗā turnīra dalībnieki sadalīja spēles kārtību, un pēc tam šahistu un goda viesu kopīgas vakariņas, kuŗas piedalījās arī Ministru Prezidenta biedris M. Skujenieks. LTA.

pasaziējiem, pie kam 2 bērns līdz 10 gadiem skaita par vienu pieaugušu, bet 3 un 4 bērns — par 2 pieaugušiem. Katra iztrūkstošā pasažiera vietā var likt vienu багаžas vietu, neskaitot par багаžu rokas somas.

62. §. Pieteiktais automobilis līdz ar skaitītāju-taksometru jāpiegādā apskatei un pārbaudei Pilsētas būvju valdes noteiktā vietā un laikā. Periodiskās automobiļu un skaitītāju apskatei un pārbaudes noliek divas reizes gadā: laikā no 1. līdz 31. decembrim un no 1. līdz 30. jūnijam.

63. §. Ja automobilis atbilst pastāvošo noteikumu prasībām, tad Pilsētas būvju valde atļauj automobili izlietot pasažieru pārvadāšanai peļņas nolūkā pirmajā pusgadā līdz 30. jūnijam, bet otrajā pusgadā — līdz 31. decembrim, atzīmējot to prefektūras izsniegtā braukšanas numura apliecībā.

67. §. Katram automobilim jābūt apgādātam ar skaitītāju-taksometru. Pilsētas būvju valde noteic, kādi skaitītāju tipi Rīgā lietojami. Skaitītāju darbību pārbauda Pilsētas būvju valde 62. § noteiktā laikā, izdarot mēģinājuma braucienus. Bez šim kārtējam pārbaudēm Pilsētas būvju valdes kontrolieriem ir tiesība skaitītāju pārbaudīt katrā laikā, pieaicinot klāt vajadzības gadījumā arī policijas ierēdņus. Visi taksometru pārbaudes braucieni notiek uz automobiļa īpašnieka rēķina.

74. §. Par automobiļa un skaitītāja pārbaudi un skaitītāja noplombēšanu automobiļa īpašniekam jāiemaksā Pilsētas būvju valdei Ls 4.—.

79. §. Takse trīs un vairākvietīgam automobilim:

1. takse: ar 1 vai 2 pasažieriem dienā no plkst. 7 līdz plkst. 23 par pirmajiem

400 metriem — 30 sant. un par katriem tālākiem 160 metriem 10 sant.

2. takse: ar 1 vai 2 pasažieriem naktī no plkst. 23 līdz plkst. 7 vai ar 3 vai vairāk pasažieriem dienā: par pirmajiem 300 metriem 30 sant. un par katriem tālākiem 140 metriem 10 sant.

3. takse: ar 3 un vairāk pasažieriem naktī: par pirmajiem 240 metriem 30 sant. un par katriem tālākiem 110 metriem 10 sant.

Par gaidīšanu jāmaksā par katrām 3 minūtēm 10 sant. Pasažieru rokas bagaža (somas un saiņi) līdz 20 kg kopsvārā pārveidājami par brīvu.

Še minētās takses attiecināmas uz visiem automobiļu braucieniem Rīgas pilsētas administratīvās robežās, izņemot: a) Bolderājas virzienu, kur takse robeža nobeidzas pie Podraga ielas. b) Mīlgrāvja virzienu, kur takse robežas nobeidzas pie Mīlgrāvja atekas dzelzs tilta Jaunmīlgrāvja pusē.

Braucot uz Bolderāju vai Vecmīlgrāvi, tāpat, ja pasažieri nelieto automobili atpakaļ braucienam, sākot no iepriekšminētām vietām, neatkarīgi no pasažieru skaita, par braucienu jāmaksā pēc 3. takses. Automobilu vadītājam tas jāpaziņo pasažieriem, pārbraucot šo vietu robežas.

Minētie saistošie noteikumu pārgrāzījumi stājas spēkā pēc 2 nedēļām no to iespiešanas „Valdības Vēstnesī”.

Pilsētas galva R. Liepiņš. Pils. sekretārs A. Pļavinskis.

Telegramas.

(Latvijas telegrafa aģentūras telegramas.)

Baltijas tautu kongresa apsveikums Valsts Prezidentam Dr. K. Ulmanim.

Valsts Prezidents Dr. K. Ulmanis no Baltijas tautu kongresa, kas noslēdzās 14. jūnijā Tallinā, saņēmis sekojošu apsveikumu:

„Baltijas tautu kongress, sanācis cēlas idejas — tautu tuvināšanās vārdā, sūta Jums, augsti godājamais Valsts Prezidenta kungs, savus sveicienus, izteikdams novēlējumus, lai Jūsu tālredzīgā vadībā latviešu tauta sasniegtu tos ziedošos laikus, par kādiem ir cīnījušies viņas brīvības karotāji, lai tautu sadarbībā Baltijas valstis izvērstos par svarīgu miera dzīves attīstības faktoru pasaules valstu starpā.”

Ārlietu ministris V. Munters Maskavā.

Maskavā, 15. jūnijā. Šodien Maskavā ieradās Latvijas ārlietu ministris V. Munters ar kundzi un pavadoņiem. Stacijā ministri sagaidīja PSRS ārlietu komisārs Litvinovs, ārlietu komisāra vietnieks Potjomkins, Maskavas padomes priekšsēdētāja vietnieks Šternbergs, Maskavas komandants Lūkins, ārlietu komisariāta pārstāvji un visi Latvijas sūtniecības darbinieki.

Maskavā, 15. jūnijā. Ārlietu ministrs Munters šodien apmeklēja PSRS ārlietu komisāru Litvinovu un viņa vietniekus Potjomkinu un Stomonačkovu.

Maskavā, 16. VI. PSRS ārlietu komisārs Litvinovs vakar Latvijas ārlietu ministram Munteram par godu rīkoja dīneju, kurā starp citu bija aicināti PSRS finansu komisārs Griņko, pasta un telegrafa komisārs Halperskis, veselības komisārs Kaminskis, kara komisāra vietnieks maršals Jegorovs, ārlietu komisāra vietnieki Potjomkins un Stomonačkovs, ārējās tīdniecības komisāra vietnieks Fridrihsons, PSRS sūtnis Latvijā Brodovskis, Latvijas sūtnis Maskavā Kociņš, ministru Muntera pavadoņi un citi ārlietu komisariāta un Latvijas sūtniecības atbildīgie darbinieki.

Ārlietu komisārs Litvinovs teica galdarunu, kurā starp citu izteica prieku, ka varot apsveikt Padomju Savienības galvaspilsētā Latvijas ārlietu ministri. „Jūsu ierašanās, kas ir Latvijas ārlietu ministra pirmā oficiālā vizīte Padomju Savienībā, dod man iespēju ar gandarījumu konstatēt, ka kopš PSRS-Latvijas miera līguma parakstīšanas 1920. gadā mūsu valstu starpā nodibinājušas un normalai attīstībai patiesi labu kaimiņu attiecības, kuras nav apņēnušas nekādi konflikti. Pēc tik ilga laika kā 17 gadu notecēšanas, var teikt, ka laikam nav divu citu robežojošu valstu, starp kurām būtu tik maz strīdus jautājumu kā starp PSRS un Latviju. Viena no mūsu attiecību īpatnībām ir tā, ka tautas pilnīgi trūkst jebkādas teritoriālas pretenzijas vai pat tikai tīkošana. PSRS ārpolitikas pamatprincipi ir bijis un joprojām ir vispārējā miera stiprināšanas darbs, kas dibinās uz visu valstu, kā lielo, tā arī mazo, līdztiesības, neatkarības un teritoriālās neaizskājamības. Es esmu priecīgs atzīmēt, ka starp PSRS un Latviju parakstīti tādi akti kā 1929. gada protokols par Kelloga pakta spēkā stāšanos pirms termiņa, tad neuzbrukšanas līgums, 1933. gadā Londonā parakstītā konvencija par uzbrucēju definēšanu un protokols par neuzbrukšanas līguma pagarināšanu uz turpmākiem 10 gadiem līcina, ka šī PSRS miera politika Latvijā atrod pozitīvu atbalsi. Mūsu abas valstis tādā kārtā vieno kopēji miera centieni.”

„Laujiet man izteikt pārliecību, ministru kungs”, savu runu beidzot teica Litvinovs, „ka Jūsu Maskavas apmeklējums un domu izmaiņa ar Jums par starptautiskiem un mūsu valstis interesējošiem jautājumiem vēl vairāk pastiprinās draudzīgās attiecības mūsu valstu starpā un veicinās PSRS un Latvijas sadarbības padziļināšanu Tautu Savienības rāmjos, kurās padomē man ir tas prieks darboties kopā ar Jums vispārējā miera stiprināšanas interesēs uz kolektīvās drošības bāzes. Es paceļu savu glāzi par ciešu un draudzīgu attiecību pastāvēšanu mūsu valstu starpā par Latvijas valsts un Latvijas tautas zē-

šanu un mūsu viesu — ministru Muntera kunga un viņa pavadoņu veselību.”

Ārlietu ministrs Munters savā atbildes runā izteica pateicību par viesmīlīgu uzņemšanu, uzmanīgu sagaidīšanu un arī par ārlietu komisāra apsvēkuma vārdiem un lūdzta nodot PSRS valdībai Latvijas valdības draudzīgo sveicienu. „Es esmu pārliecināts”, teica ministrs Munters, „ka mans apmeklējums veicinās Latvijas-PSRS labās attiecības un vispārējā miera lietu. Šodien mēs varam atskatīties jau uz ievērojamu laiku priekš Latvijas un Padomju Savienības savstarpējo attiecību attīstībā. Ja mēs uzskatām formā gribētu attēlot šīs attīstības līniju, tās virziens liecinātu par augošu stabilitāti mūsu politiskos sakaros. Abu valstu atzīto 1920. g. miera līguma kardinalo nozīmī pastiprina tas apstākļi, ka savā uzbūvē un saturā tas ir dokuments, kas ieguvis tagadnes starptautiskā prakšē retu nesatricināmību un pastāvību. Tāpēc arī visi turpmākie abu valdību soļi saimniecisko un politisko attiecību padziļināšanā un fiksēšanā uzrāda mērķveidību un konsekveni. Uz droša pamata tādejādi pakāpeniski paceļas droša celtnē, un mums ir pilnīgs pamats cerēt, ka arī nākotnē mūsu valstu savstarpējās attiecības attīstīsies apbūvētas saņēšanās garā un labu kaimiņu attiecību stiprināšanas virzienā. Vēl līdz PSRS iestāšanās Tautu Savienībā padomju valdības centieni, kas atrada dzīvu atbalsi Latvijā un citos Padomju Savienības kaimiņos, noveda pie virknes līgumu noslēgšanas, kas pieder pie Austrumeiropas miera un līdzsvara pamatelementiem. No tā laika Eiropas politiskā stāvokli notikušas dziļas pārmaiņas, kuras tomēr nekādā ziņā nav mazinājušas šo līgumu nozīmi. Taisni otrādi, to pagarināšana ir tā stāvokļa drošības simptoms, kas nodibinājis starp Padomju Savienību un viņas kaimiņiem, to starpā arī Latviju. Ar Padomju Savienības iestāšanos Tautu Savienībā nākusi klāt iespējama sadarbības vēl daudz plašāka starptautiskā laukā. Latvija ar neliekulotu gandarījumu apsveica padomju valdības lēmumu iestāties Tautu Savienībā, kurās statutu mūsu tauta uzskata kā miera chartiju un lojalu sadarbību ar Tautu Savienību — par vienu no mūsu ārpolitikas pamatprincipiem. No vienas puses mūsu valstis tādejādi saistītas ar ievērojamu daudzumu divpusīgu līgumu, no otras puses mūs saista kopēji pienākumi, kas izriet no mūsu dalības Tautu Savienības paktā. Šo sintezi, pēc manām domām, nevar nosaukt citādi, kā par laimīgu, kas ar divu veidu starptautisku saistību savienojumu sasniedz to stabilitāti mūsu savstarpējās attiecībās, kuru es jau pieminēju. Tāpat kā mūsu savstarpējo interešu regulēšanā mēs arvien esam vīdījušies no miera principa un draudzības stiprināšanas starp mūsu tautām, es Tautu Savienības darbības laukā redzu tālākas iespējamas sadarbības miera un kolektīvās drošības labā.

Valsts tipografijā dabūjams Jaunā Civillikuma apskats Maksā: brošēts bez piesūtišanas 50 sant. ar piesūtišanu 65 „ Valsts tipografija Rīgā, plīi

Pieminot mūsu armiju, Jūs skārāt mums dārgo nacionālās vienības simbolu, kas iemieso latvju tautas ciešo gribu upurēt visu savas neatkarības aizsardzībai un savas teritorijas apsargāšanai. Es ar dziļu gandarījumu apsveicu Jūsu paziņojumu par to interesi, kāda Padomju Savienībai ir šīs neatkarības un neaizskājamības uzturēšanā. Es paceļu savu glāzi par tālāku sekmīgu Latvijas-PSRS savstarpējo attiecību attīstību, par Padomju Savienības un tās tautu zēšanu un uz Jūsu personīgo veselību.”

Pēc dīnejas notika pieņemšana, kurā bija ieradusies dipolomatiskā korpusta locekļi, tautas komisariātu vadītāji, saimniecisko organizāciju, Padomju sabiedriskās dzīves un preses pārstāvji.

KURSI. Rīgas biržā 1937. gada 16. jūnijā. Devises: Ls. Amerikas dollars 5,01-5,21; Anglijas mārciņa 25,16-25,28; Francijas franku 22,51-22,97; Beļģijas belgu 85,50-87,00; Šveices franku 116,30-117,80; Itālijas liru 26,64-27,14; Zviedrijas kronu 129,00-131,00; Norveģijas kronu 125,75-127,75; Dānijas kronu 111,60-113,60; Austrijas šiliņu 96,00-98,00; Čekoslovākijas kronu 17,65-18,15; Holandes guldeņu 279,40-282,40; Vācijas marku 203,30-205,30; Somijas marku 11,00-11,30; Igaunijas kronu 137,95-139,95; Polijas zlotu 96,20-97,80; Lietavas litu 85,20-87,40; Dancijas guldeņu 96,20-97,80. Vērtspapīri: 6% Latv. hip. bankas ķīlu zīmes 95,00-96,50; Valsts zemes bankas 6% (4%) parādu pārjaunoš. I serijas ķīlu zīmes 99,00-100; 1931. g. iekš. ceļu aizņēm. oblig. 18,00-20,00; 6% Rīgas hip. biedr. ķīlu zīmes 83,50-84,50; 6% Rīgas privatu ķīlu zīmju kred. biedr. ķīlu zīmes 84,00-85,00. Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētāja v. P. Rolfs. Zvērināts biržas makleris P. Rupners.

Redaktors M. Ārons. Šim numuram 8 lapas puses.

Iesu sludinājumi. Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civiltproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1920. g. apr. 25. jūlija mir. Hugo-Fridriha Caunes, dzim. 1878. gada 18. janvārī, atklājies mantojums, un uzai-cina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l. pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mē-nešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēst-neši”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma ter-miņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 7. jūnijā. 9007g Priekšsēd. v. P. Efferts. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civiltproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1934. gada 14. martā mirušā Kārļa Lejina, dzim. 1866. gada 22. novembrī, atklājies mantojums, un uzai-cina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l. pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mē-nešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēst-neši”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma ter-miņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 7. jūnijā. 9008g Priekšsēd. v. P. Efferts. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civiltproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1935. g. 15. martā Rīgā mir. Jāņa Večera, arī Večeroska, dzim. 1863. g. 7. okt. Sunakstes p., atklājies mantojums, un uzai-cina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l. pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mē-nešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēst-neši”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma ter-miņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 7. jūnijā. 9012g Priekšsēd. v. P. Efferts. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas reģistrāc. nodalas pārzinis paziņo, ka Rī-gas tirgotāju savstarpējās kre-dītiedrības cietušo biedru bied-rība, kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1934. g. 15. maņa lēmumu, ir galīgi likvidēta uz iekšlietu ministra priekšlikumu. 9354r Rīgā, 1937. g. 9. jūnijā. Nodalas pārzinis H. Mintals. Sekretāra v. O. Kodrārs.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodala uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „A“ 4151. num., pamatojoties uz tirdzniecības reģ. tiesneša 1937. g. 11. jūnija lēmumu, ierakstīts vienpersonīgs tirgotājs Artūrs Evalds ar firmu „Artūrs Evalds“. Artūrs Evalds dzimis Doles pagastā 1905. g. 23. novembrī, dzīvo Lubānas pagastā „Sīlos“.

Uzņēmuma darbība atklāta 1931. g. jūlijā.

Uzņēmums — dažādu preču tirgotava — atrodas Lubānas pagastā, Mednieku biedrības mājā.

Rīgā, 1937. g. 11. jūnijā.

Tirdzniec. reģ. tiesn. M. Grundulis.
Sekretārs v. K. Lapiņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodala uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A“ ar firmu „Abrams Hāits un Jeta Klīnks“ (Rīgā, Audēju ielā 1) ierakstītās atklātās sabiedrības reģistra 1962. foliā, uz tirdzniec. reģ. tiesneša 1937. g. 10. jūnija lēmuma pamata ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, šis sab. atklātā biedrība Jeta Barinbaums no 1937. g. 5. jūnija dzīvo Rīgā, Lāčplēša ielā 11. 4. dz.

Rīgā, 1937. g. 10. jūnijā.

Tirdzniec. reģ. tiesn. M. Grundulis.
Sekretārs v. K. Lapiņš.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631. un 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1936. gada 26. decembri mirušās Marijas — Otilijas Grikmanis, dzim. Ulmanis, atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legātāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējumam.

Jelgava, 1937. g. 7. jūnijā.

L. 1677/37. 9160g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals.
Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631. un 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1919. gada 2. martā mirušās Karlines — Linas Verners, dzim. Rīgainis, atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legātāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējumam.

Jelgava, 1937. g. 7. jūnijā.

L. 1674/37. 9178g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals.
Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. un Privātlk. 2451. p. pamata, uzaicina visas personas, kam būtu kādas ierunas pret 1937. gada 14. janvārī mirušā Andreja Titara, arī Titera, arī Kviesā, 1936. gada 7. novembrī mājas kārtībā sastādīto testāmentu vai prasījumi pret testatora mantojumu, pieteikt savus strīdus un prasījumus šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Pēc minētā termiņa noteicēšanas tiesa nekādas ierunas nepieņems un nepieteiktās tiesības atzīs par spēku zaudējumam.

Jelgava, 1937. g. 7. jūnijā.

L. 1679/37. 9179g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals.
Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631. un 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1928. gada 26. oktobrī mirušā Martina Strazda atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legātāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējumam.

Jelgava, 1937. g. 7. jūnijā.

L. 1678/37. 9180g
Priekšsēd. v. Alf. Vagals.
Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1575. p. paziņo, ka šīs tiesas sēdē šā gada 29. jūlijā attaisīs un nolās 1933. g. 20. martā mirušā Didžus Jēkaba d. Zuiņa testamentu.

Jelgava, 1937. g. 14. jūnijā.

M. l. 1800/37. 9944g
Priekšsēd. v. G. Beimuts.
Sekretārs M. Devingtels.

Rīgas 10. iec. miertiesnesis pamatojoties uz Soda lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1936. g. 13. augusta spriedumu Aleksandrs Sneideris, dzimis 1891. g. 27. martā Rīgā, atzīts par vainīgu par tirgošanu ar tomātu biezeni, kas krāsots ar mākslīgu krāsu, 1936. g. decembrī Akc. sab. „Augļu Eksports“, Kr. Barona ielā 11, un sodīts pēc Soda lik. 234. p. ar 15 latiem vai nemaksas gadījumā ar 5 dienām aresta.

Rīgā, 1937. g. 11. jūnijā.
L. 621. 9786p
Miertiesnesis A. Lūkins.

Rīgas 10. iec. miertiesnesis ar 1936. g. 8. oktobra spriedumu Mariju Sneideris, dzimusi 1883. g. 11. jūlijā Rīgā, par vajadzīgās tirības neievērošanu, tirgototies ar zivīm 1936. gada 9. septembrī, Agenskalna tirgū, pēc Soda lik. 235. p. sodīts ar Ls 15.— vai nemaksas gadījumā ar 5 dienām aresta. Spriedums stāties likumīgā arestā. Spriedums stāties likumīgā spēkā.

Rīgā, 1937. g. 11. jūnijā.
Kr. 1281. 9787p
Miertiesnesis A. Lūkins.

Rīgas 10. iec. miertiesnesis ar 1936. g. 3. nov. spriedumu Mariju Sneideris, dzim. 1883. g. 11. jūlijā Rīgā, par vajadzīgās tirības neievērošanu zivju tirdzniecībā un tirgošanu ar vecām zivīm 1936. gada 10. augustā, Agenskalna tirgū, pēc Soda lik. 236. p. sodīts ar Ls 20.— vai nemaksas gadījumā ar 7 dienām aresta.

Rīgā, 1937. g. 11. jūnijā.
Kr. 1095. 9788p
Miertiesnesis A. Lūkins.

Rīgas pils. 12. iec. miertiesnesis pamatojoties uz Soda lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1937. gada 26. maija spriedumu Herberts Leonhards Ansons, dzim. 1912. gada 19. novembrī Rīgā, atzīts par vainīgu, ka glabājis pārdošanai 1937. g. 8. aprīlī savā veikalā, Rīgā, pilnpienu, kas saturējis tikai 3% taukvielu, un sodīts pēc Soda lik. 234. p. ar 57. p. ar 10 latiem vai nemaksas gadījumā ar 3 dienām aresta. L. 623. 9946r

Rīgā, 1937. g. 14. jūnijā.
Miertiesnesis K. Velme.

Rīgas pils. 12. iec. miertiesnesis pamatojoties uz Soda lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1937. g. 19. maija spriedumu Teodors Kārlis Ansons, dzim. 1895. gada 16. decembrī Jelgavā, atzīts par vainīgu galdā etiķa pārdošanā ar uzzīmētām uz etiķetēm vīnogu lapām, 1937. g. sākumā, no viņam piederošas auglīmnerālaid, iestādes un etiķa darītavas „Nektars“, Rīgā, Valmieras ielā 28, un sodīts pēc Soda lik. 236. p. d. 1. p. ar 26. un 57. pantiem ar 10 latiem vai nemaksas gadījumā ar 3 dienām aresta. L. 596. 9947r

Rīgā, 1937. g. 14. jūnijā.
Miertiesnesis K. Velme.

Rīgas pils. 16. iec. miertiesnesis pamatojoties uz Civilproc. nol. 1628.—1631., 1636. un 1710. p. paziņo, ka ar Martiņa Viļņa nāvi (dzim. 1866. g. 30. septembrī) un miris 1936. g. 15. novembrī) ir atklāties mantojums, un tādēļ uzaicina visas personas, kam uz mantojumu būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legātāriem, fideikomisāriem u. t. l., pieteikt tās tiesas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Rēzeknē, 1937. g. 7. jūnijā.

Miertiesnesis E. Maurers.

Rīgas pils. 16. iec. miertiesnesis pamatojoties uz Civilproc. nol. 1628.—1631., 1636. un 1710. p. paziņo, ka ar Josefa Kagana nāvi (dzim. 1869. g. 30. janv.) un miris 1937. g. 10. maijā) ir atklāties mantojums, un tādēļ uzaicina visas personas, kam uz mantojumu būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legātāriem, fideikomisāriem u. t. l., pieteikt tās tiesas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Rēzeknē, 1937. g. 12. jūnijā.
Kr. 1277/36. 9802p
Miertiesnesis J. Klūcis.

Rīgas apgabaltiesa 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 22. jūnijā, plkst. 10, Rīgā, Gertrudes ielā 19/21, Zameļa Babicka lietā pārdos Soras Kurjanskis kristāla lustru, novērtēto par Ls 600.—

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 4. jūnijā.
Tiesu izpildītājs J. Lācis.

vai prasības kā mantiniekiem, legātāriem, fideikomisāriem u. t. l., pieteikt tās tiesas 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“, un norāda, ka uzaicinājuma termiņa nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām.

1937. g. 7. jūnijā.
9207g
Miertiesnesis E. Maurers.

Valmieras apr. 1. iec. miertiesn. pamatojoties uz Soda lik. 239. p. paziņo, ka ar 1937. g. 12. maija spriedumu Jānis Būmanis, dzim. 1866. g. 12. maijā, atzīts par vainīgu netīra piena turēšanā pārdošanai savā pārtikas preču tirgotavā, Valmierā, Brīvības ielā 10, 1937. g. 9. aprīlī, un sodīts pēc Soda lik. 217. un 235. p. ar 15 latiem vai nemaksas gadījumā ar 4 dienām aresta.

Valmiera, 1937. g. 12. jūnijā.
L. 327. 9789p
Pup. miertiesn. N. Vilumāns.

Auces iec. miertiesnesis, pamatojoties uz Soda lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1937. gada 30. aprīļa spriedumu Kātrine Vitols, dzim. Jansons 1883. g. Olaines pagastā, atzita par vainīgu tirības neievērošanā maižes cepuvē Aucē 1937. g. 23. aprīlī un sodita pēc Soda lik. 235. panta ar 12 latiem vai nemaksas gadījumā ar 3 dienām arestā.

Aucē, 1937. g. 12. jūnijā.
L. 249. 9790p
Miertiesnesis V. Vitols.

Baltinavas iec. miertiesnesis, saskaņā ar Civilproc. lik. 1725. pantu un Latgales civiltik. 1239. pantu un savu 1937. g. 31. maija lēmumu, paziņo, ka pēc 1936. g. 23. decembrī mir. Staņislava Cercina Jaunlatgales apr. Skilbēnu pag. palicis mantojums, un uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu vai sakarā ar to būtu kādas tiesības pieteikt tās pēc piekritības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Baltinavā, 1937. g. 5. jūnijā.
349. 9069p
Miertiesn. p. i. (paraksts).

Daugavpils 4. iec. miertiesnesis, saskaņā ar savu 8. g. 7. jūnija lēmumu, Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p. un Civiltik. X sēj. l. d. 1239. p., uzaicina 1925. g. 10. oktobrī mirušā Michaila Kirila d. Ivanova mantiniekus pieteikt savas mantošanas tiesības uz mantojumu, kas palicis Daugavpils apr. Līvānu pag. Mantojuma tiesības jāpieteic pēc piekritības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“ 446. 9209g

1937. g. 7. jūnijā.
Miert. G. Kreicbergers.

Krustpils iec. miertiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 7. jūnija lēmumu un Civilproc. nolik. 1725. p. un 1727. p. un Latgales Civiltik. 1239. p. un 1241. p. paziņo, ka pēc 1931. g. 7. decembrī mirušā Jēkaba Kalves ir palicis mantojums Krustpils pag. Kalvu mājās, kustama un nekustama manta, un uzaicina visus, kam uz šo mantojumu vai sakarā ar to būtu kādas tiesības pieteikt tās miertiesnesī kamerā, Krustpilī, 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Krustpilī, 1937. g. 7. jūnijā.
331. 9807p
Miertiesnesis A. Bergmanis.

Rēzeknes 1. iec. miertiesnesis izsludina, ka ar 1937. g. 28. oktobra spriedumu Jānis Dausis par pienācīgas tirības neievērošanu savā 1. šķiras traktierī, Rēzeknē, Vientības ielā 17, 1936. gada 7. oktobrī atzīts par vainīgu pēc Soda lik. 235. p. un sodīts ar 20 latiem vai maksānespējas gadījumā ar 7 dienām aresta. Spriedums izpildīts.

Rēzeknē, 1937. g. 12. jūnijā.
Kr. 1277/36. 9802p
Miertiesnesis J. Klūcis.

Rīgas apgabaltiesa 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 22. jūnijā, plkst. 10, Rīgā, Gertrudes ielā 19/21, Zameļa Babicka lietā pārdos Soras Kurjanskis kristāla lustru, novērtēto par Ls 600.—

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 4. jūnijā.

Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas Rīgas pils. 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis (kancelēja Rīgā, Cēsu ielā 7. 1. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p. paziņo, ka:

1) Oskara Dīlanda Ls 1000.— ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 17. jūlijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Marijas Stefanovičs nekus-

stamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgā, Jelgavas priekšpilsētā, Beņķu salā, IV hipot. iecirknī, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 411. num. (52. grupā, 51. grūnti) un sastāv no pilšētas dzimtsrentes zemes gabala, 2294 kv. m zemes platība;

2) nekustama māntas izsoles vērtība — Ls 240.—;

3) tai ir hipoteku parādi Ls 500.—;

4) solitājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma vajadzīga;

5) šā īpašuma zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visi pārdojamā īpašuma papīri un dokumenti ieskatāmi Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalas kancelējā.

Rīgā, 1937. g. 9. jūnijā.

Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas Valmieras apr. 1. iec. tiesu izpildītājs, kura kancelēja ir Valmierā, Gara ielā 10, pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280. — 1306. pantiem, paziņo, ka:

1) Latvijas Hipoteku bankas prasības par Ls 205,21 ar proc. piedziņai 1937. g. 28. augustā Rīgas apgabaltiesā, tiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Mutildes Kaspara m. Alksnis nekustamo īpašumu, kas atrodas Valmieras apr., Matīšu, Rūpniecības ielā 12, ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 14083. num. un sastāv no Militēs muižas zemes gabala 123 F;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība 2700 latī;

3) tam ir hipoteku parādi 2700 latī;

4) solitājiem jāiemaksā 270 latī drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdojamā nekustama īpašuma dokumentus, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties vieta kancelējā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalas kancelējā.

Valmiera, 1937. g. 9. jūnijā.

L. 331. 9494g
Tiesu izp. O. Stellmachers.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kancelēja ir Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz., pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodalās prasības par Ls 2500.— ar proc. un izdev. piedziņai 1937. g. 10. novembrī, plkst. 10, apgabaltiesā, tiesas sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē Andreja-Jūlija Gropes nekustamu īpašumu kas atrodas Jelgavas apr. Jaunauces pag., ierakstīts zemes grāmatu reģ. ar 9580. num. un sastāv no Jaunauces muižas „Dzenu 78 F“ mājām ar 15,00 ha zemes platību;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība 714 latī;

3) tam ir hipoteku parādi Ls 3800.— ar proc.;

4) solitāji jāiemaksā Ls 714,00 drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustama īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Tukuva-Talsu zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdojamā nekustama īpašuma dokumentus, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties vieta kancelējā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalas kancelējā.

Jelgavā, 1937. g. 7. jūnijā.

L. 610. 9493g
Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kancelēja ir Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz., pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Ludviga Buļļa prasības par Ls 450.— ar proc. un izdev. piedziņai 1937. g. 8. decembrī, plkst. 10, apgabaltiesā, tiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Bertas Klaviņš nekustamu

īpašumu, kas atrodas Jelgavas apr. Dobeles pagastā, ierakstīts zemes grāmatu reģ. ar 14239. num. un sastāv no Dobeles vācu mācītāja muižas „Jaun-Dabai-cēnu mājām ar 16,319 ha zemes platību;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība 4462 latī;

3) tam ir hipoteku parādi Ls 4000.— ar proc. un apgrūnāts ar alimentiem Matisam Bulim;

4) solitāji jāiemaksā Ls 446,20 drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustama īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdojamā nekustama īpašuma dokumentus, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties vieta kancelējā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalas kancelējā.

Jelgavā, 1937. g. 7. jūnijā.

L. 300. 9492g
Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kancelēja ir Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz., pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Zofijas Šuckis un Dobeles pagasta valdes prasību par Ls 565,24 ar proc. un izdev. piedziņai 1937. gada 22. decembrī, plkst. 10, apgabaltiesā, tiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Augusta Trapenciera nekustamu īpašumu, kas atrodas Jelgavas apr. Dobeles pagastā, ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 5070. num. un sastāv no Dobeles muižas „Putnu krogs“ mājām ar 15,18 desetinju zemes platību;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība 4797 latī;

3) tam ir hipoteku parādi Ls 4071,01 ar proc.;

4) solitāji jāiemaksā Ls 479,70 drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustama īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdojamā nekustama īpašuma dokumentus, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties vieta kancelējā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalas kancelējā.

Jelgavā, 1937. g. 7. jūnijā.

L. 3

Kara min. Apgādes pārvalde

1937. g. 29. jūnijā, plkst. 11, Rīgā, Valdamāra ielā 10/12, 1. dz., iegādās rakstiskā izsolē

- 1) ķirurģiskos instrumentus,
- 2) pārsienamos materialus,
- 3) aptiekas un laboratorijas piederumus,
- 4) gumijas priekšmetus,
- 5) slimo apkopšanas priekšmetus un
- 6) zobārstniecības priekšmetus.

kopsumā par apm. Ls 17.000.—
Piedāvājumi jānodrošina ar 5%
Tuvāki nosacījumi — finansu daļā. L. 1766 9878

Pasta un telegrafa departaments

Iegādās rakstiskā sacensībā:

- 5. g. 29. jūnijā, plkst. 11 — 750 kg kašus, 180 gab. vīles.
- 5. g. 30. jūnijā, plkst. 11 — darba rīkus: āmurus, lodējamus āmurus un caurulītes, caursitējus, cērtamos dzelžus, ēveles, katlus, lodējamās lampiņas, lāpstas, laužņus, lentas un bidamos mērus, montiera nažus, dzelzs stamņas, svārpstus, zaģus.
- 5. g. 1. jūlijā, plkst. 11 — 100 priekškaramās atslēgas, 50 kannas.
- 5. g. 9. jūlijā, plkst. 11 — 60 gab. voltmetrus līdzstrāvai, kabatas tipa ar mērīšanas apjomu līdz 6 voltiem.
Drošības nauda 10% no piedāvājuma vērtības jāņemaksā piedāvājumu iesniedzot. L. 1781 9881
Tuvākas ziņas Saimniecības pārvaldē, 58. istabā.

Valsts dzelzceļu ekspluatācijas direkcija

1937. g. 25. jūnijā, plkst. 11, Rīgā, Gogoļa ielā 3, 106. istabā, izdos rakstiskā izsolē mazākprasītājiem uz 1 gadu visādu preču ie-iz- un pārkraušanas darbus Rēzeknes I stac.

Piedāvājumi, apmaksāti ar likumā paredzēto zīmoguodevi, slēgtās aploksnēs ar uzrakstu: „Dzelzceļu ekspluatācijas direkcijai uz Rēzeknes I stacijas preču ie-iz- un pārkraušanas darbu rakstisku izsolē 1937. g. 25. jūnijā” jāiesniedz līdz 1937. gada 25. jūnijam, plkst. 11, 108. ist. Vēlāk iesniegtos piedāvājumus neievēros.
Iesniedzamos piedāvājumus jāuzrāda cena atsevišķi par katru iekrauto, izkrauto vai pārkrauto vienu tonnu preču, saskaņā ar izsoles noteikumos paredzēto kārtību.
Izsoles dalībniekiem jāņemaksā Ls 100,— drošības nauda vai jāiesniedz cits likumā veidā nodrošinājums. Bez tam iesniegtajam jāpievieno Nodokļu departamenta apliecība par kārtīgu valsts nodokļu maksāšanu.
Tuvākas ziņas par preču apgrozību iepriekšējā gadā, darba un izsoles noteikumi Ekspluatācijas direkcijā, 108. istabā, darba laikā. L. 1777 9880

Dzelzceļu 9. ceļu iecirkņa priekšnieks,

savā birojā Liepājas stac., 5. g. 25. jūnijā, plkst. 12, izdos jauktā izsolē gulšņu sūcināšanas darbus Liepājas gulšņu sūcinātavā.
Drošības nauda Ls 1000.— L. 1757 9877
Tuvākas ziņas iecirkņa birojā, darba laikā.

Šoseju un zemes ceļu departamenta

1. rajona inženieris

savā kanclējā Elizabetes ielā 35—3, 5. g. 21. jūnijā, plkst. 10, izdos jauktā izsolē

1. Rīgas vecā dzelzs tilta Zaķu salas posma baistu pastiprināšanas darbus. Izsoles nodroš. Ls 120,—
11. 5,10 m gara koka tilta būvi pār novadgrāvi uz pārbūvējamā Rīgas-Tinūzu 1. šķ. ceļa 29,343 km, Iškšiles pag. Izsoles nodroš. Ls 30,—
Tuvākas ziņas kanclējā, darba laikā. L. 1598 9876

Jelgavas cukura fabrika

5. g. 30. jūnijā, plkst. 11, izdos jauktā izsolē aplūdināmo lauku ierīkošanas zemes un velēnošanas darbu izvešanu Jelgavas cukura fabrikā.
Drošības nauda Ls 400.—
Tuvāki noteikumi Jelgavas cukura fabrikas kantorī parastā darba laikā. L. 1773 9879

Pabažu 1. pak. pamatskolai,

skolas pārzinis,

vēlams virietis, muzikāls un sabiedrisks darbinieks. Lūgumi ar Ls 2.— zīmoguod. un vajadzīg. dokum. jāiesniedz pagasta valdei līdz 29. jūnijam. Kandidātus izraudzīs pagasta valdes sēdē 5. g. 2. jūlijā, plkst. 14. Vēlama personīga ierašanās. Tuvākā dzelzceļu stac. Saulkrāsti 12 km, auto pietāte Birīni 4 km. Tārunis Pabaži 26. pasts Pabaži. 9977r

Pag. vecākais J. Jurka. Darbvedis A. Ozoliņš.

Rīgas prefekt. 7. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto kara klausības 6233. apliecību, ko Latgales artil. pulka komand. izdevis 1935. g. 8. sept. Stanislavam Samovičam, dzim. 1911. g. 9724r

Tautas labklājības ministr. valsts darbin. ārstn. nodala izsludina par nederīgu kara invalīda Antona Jančenko kara invalīda ārstniec. 4353. grāmatīgu.

Radiofona abonētu kantoris izsludina par nederīgām nozaudētās abonementa atļaujas, kas izdotas: 1) 71358/302 — 1933. g. 3./VIII Sajai Sifis; 2) 62994 — 1932. g. 1./XI Amālijai Butē un 3) A 10049 — 1935. g. 9./IX Aleksandram Romanovskim. L. 1772r 9882r

Rīgas prefekt. 4. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto rokas ratīgu stūmēja 50. atļauju, ko viņš 1937. g. 16. janvārī izdevis Jirgenam Strazdinam. 9723r

Rīgas apr. polic. 4. iecirkņa priekšn. izsludina par nozaudētu Mārtiņa Strazdiņa „Naxana” sist. 47438. revolveri, kas atrādējam jānodod policijā. 9831r

Arsenals izsludina par nederīgu 85/K. apliecību, ko 1935. g. 10. oktobrī izdevis 3. šķ. atslodzniekam Bruno Šavejam.

Rīgas pils. aizgādības valde izsludina par nederīgām nozaudētās šīs pils. valdes darba nod. izdotas darba grāmatīgas: 1) R 146536/129835, kas 1933. gada 27./I izdota Artūram Kļaviņam-Kļaviņam, 2) R № 02871/60708 1932. g. 14./VI Mīldai - Melnīnai Bērziņš, 3) R № 14093/142513 1932. g. 10./X Vilhelmiņai Mikelsons, 4) R № 27197/19633 1932. g. 8./VI Georgam - Viktoram-Augustam Smeidiņam, 5) R № 72556/34762 1932. g. 21./VI Konstāncijai Kaķinš, dz. Gorodeckis, 6) R № 134207/136226 1932. g. 16./VIII Jevstātijam Michejevam, 7) R № 19693/22428 1932. g. 6./VI Berkam Kugelam, 8) R № 141669/142056 1932. g. 1./XI Leibam Zuskovičam, 9) R № 177255/176866, ko šī valde 1935. g. 21./III izdevusi Nikolajam Naglim, 10) 983. grām., ko Talsu pils. valde 1932. g. 28./VI izdevusi Ernai Skulme, 11) 591. gr., ko Rankas pag. valde 1933. g. 21./IV izdev. Osvaldam Rēķim, un 12) Z № 24777. gr., ko Naudītes pag. valde 1932. g. izdevusi Alfrēdam - Vilim - Žanim - Augustam Rusmanim. 9652r

Bēnes pag. valde izsludina par nederīgām nozaudēto Z 33338/1090-c darba grāmatīgu, ko Jelgavas pils. valde 1932. g. 4. jūnijā izdevusi Vikentijam Božum.

Dzelzavas pag. valde atsauc savu „Vald. Vēstn.” 1936. gada 280. num. ievietoto sludinājumu par Elvīras-Michalīnas Klaviņš-pases izsludināšanu par nederīgu, jo pase ir atrasta. 9864r

Iļķistes pils. valde izsludina par nederīgu nozaudēto kara-klausības 3335. apliecību, ko 1926. g. 31. maijā Zemgales artil. pulka komand. izdevis Jāzepam Antona d. Čamānam.

Istras pag. valde izsludina par nederīgām darba grāmatīgas: 1) 78363/1188, ko šī pag. valde 1935. g. 25. IX izdevusi Marijai Čerpavskai; 2) 333, ko Kokneses pag. valde 1932. g. izdevusi Jānim Strojnovam; 3) 50398., ko šī pag. valde 1935. g. 27. V izdevusi Martai Dubrovskai, dzim. Ivanovs; 4) 89370/1045., ko šī pag. valde 1935. g. 27. V izdevusi Minnai Stankevičs, un 5) L 41103/229., ko šī pag. valde 1933. g. 11. martā izdevusi Michailam Klečovam. 9979g

Jelgavas pilsētas bāriņtiesa izsludina par nederīgām nozaudētās: 1) aizgādņa 35. apliecību, kas 1925. g. 16. februārī izdota mir. Annas Kaķinš mantojuma aizgādniekam Kārlim Jubalam; 2) aizbildņa 325. apliecību, kas 1924. g. 3. dec. nepilng. Ilgvara Majora aizbildniekam Žanim Ozoliņam. 9821p

Jelgavas telefona kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto radiofona abonementa 874. atļauju, kas izdota Lilijai Kempe Jelgavā, Pētera ielā 31, 4. dz. L. 1756. 9884p

Kaunatas pag. valde: 1) atsauc savu sludinājumu „Valdības Vēstneša” 5. g. 113. num. par Latv. iekšz. pases 002867/3267., ko šī pag. valde 1927. g. 2. dec. izdevusi Jemeljanam Mihailovam, izsludina par nederīgu, jo pase ir atrasta un ir derīga, un 2) izsludina par nederīgu darba grāmatīgu L 55849/879., ko Kaunatas pag. valde 1933. g. 6. nov. izdevusi Lukam Pušnickim.

Reņģes pasta un telegrafa kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto radiofona abonem. 1357/98. atļauju, kas izdota Rūdolfam Vainovskam Vadakstes dzelzceļa stacijā. L. 1784. 9883p

Saldus pils. valde izsludina par nozaudētu un nederīgu 293/10813. darba grāmatīgu, ko Gauķu pag. valde 1935. g. 12. sept. izdevusi Alīdai Čado. 9969g

Šķības pag. valde izsludina par nederīgu nozaudētu darba grāmatīgu Z 21553/353., ko Elejas pag. valde 1933. g. izdevusi Natalijai Ivanovai. 9601p

Skrudalīnes pag. valde izsludina par nederīgām šīs pag. valdes izdotās Latv. iekšz. pases: 1) KN № 024813/2813, kas 1936. g. 25. aug. izdota Jānim Minčenko; 2) KN № 027982/2607, kas 1935. g. 30. jūlijā izdota Kristīnei Minčenko, dzim. Nikitiņs, un 3) 258. labības grāmatīgu, kas 1937. g. izdota Andrejam Minčenko. 9705g

Vaidavas pag. valde izsludina par nederīgām: 1) 05143/293. zirga pasi, ko Kūduma pag. valde 1927. g. 16. apr. izdevusi Kārlim Viksnam un 2) 51. labības grāmatīgu, ko šī pag. valde 1936. g. izdevusi Jānim Ronim.

Vaimieras apr. polic. 2. iec. priekšn. izsludina par nederīgām Jekabam - Alfrēdam Leinasaram: 1) Latv. iekšz. pasi ser. CP 009256/3271, ko šī iecirkņa priekšn. izdevis 1936. g. 21. martā; 2) kara-klausības 2031. apliecību, ko izdevis S. Daugavpils kājn. pulka komand. 1934. gada 25. februārī; 3) ieroču 23. atļauju, ko šī iec. priekšn. izdevis 1937. g. 29. janv., un 4) motocikla vadītāja 3167. apliecību, ko Rīgas prefekt. 1936. gada 29. maijā izdevusi Eduardam Leinasaram. 9832r

Ventspils pils. valde izsludina par nederīgām nozaudētās šīs pils. valdes izdotās darba grāmatīgas: 1) K 80539/6399, kas 1935. g. 10. aprīlī izdota Konstantīnam-Reinholdam Smidebergam, un 2) K 67599/4798, kas 1932. g. 16. aug. izdota Pēterim Skolmeistaram, un 3) 406. gr., ko Ugāles pag. valde 1933. g. 17. maijā izdevusi Ernestam Kajakam. 9970g

Dozādī sludinājumi.

Sporta biedrība „KAISERWALD” noturēs 5. g. 30. jūnijā, plkst. 19, biedrības telpās, Ezermalas ielā 30, PILNU BIEDRU SAPULCI.

Dienas kārtība:
1) Sapulces darbīteku vēlēšana;
2) protokola nolāsišana;
3) valdes ziņojumi;
4) 1936. g. norēķma nolāsišana;
5) revīzijas komisijas ziņojumi;
6) biedru uzņemšana un izstāšanās jautājumi;
7) valdes atbrīvošana;
8) vēlēšanas;
9) 1937. g. budžets;
10) goda biedru ievēlēšana;
11) priekšlikumi;
12) ziņojumi un pieprasījumi.
Priekšlikumi jāiesniedz valdei ne vēlāk kā 7 dienas pirms sapulces.
Sapulce pildtiesīga pie katra biedru skaita.
Valde.
9885r

„Latrus”

tiēk likvidēta saskaņā ar 1937. gada 31. maija pilnsapulces lēmumu, kāpēc visi sabiedrības mantas turētāji, debitoru, kreditoru un citas interesētās personas tiek aicināti pieteikties 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” sabiedrības likvidācijas komisijai, Rīgā, Zigrf. Meieroviča bulv. 18.
Noteiktā laikā nepieteiktās tiesības un prasījumus atzīs par spēku zaudējušiem.
9870p Likvidācijas komisija.

Rīgas pilsētas krājkašei

pieteikta par nozaudētu Pēterim Bērzkālam 1934. g. 15. septembrī izdotā 3714. krajkrajkas par Ls 15.44 un tamdēļ, pamatojoties uz statutu 30. paragr., tiek uzaicinātas visas personas, kurām kādas tiesības uz mortificējamu krajkrajkas, pieteikties krājkašē 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Šim termiņam izbeidzoties, izsludināto krajkrajkas atzīs par nederīgu un tās vietā izdos jaunu. 9984r
Rīgā, 1937. g. 15. jūnijā.

Bērnu aizsardzības biedr. pret nežēlīgu apleišanos, Rīgā,

uzaicina šīs biedrības mantas turētājus, debitorus un kreditorus pieteikt savas prasības likvidācijas komisijai; adrese: Mr. S. J. R. Small kgrm Rīgā, Skūnu ielā 4. 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”.
Šim laikā nepieteiktās prasības un saistības atzīs par spēku zaudējušām, bet par biedrības mantas slēpšanu draud likumīga atbildība. 9983r
Likvidācijas komisija.

Bērmuižas bīskopības biedr. „Drava”

sakarā ar likvidēšanas, uzaicina kreditorus, debitorus, mantas devējus un turētājus un citas personas, kam kādas prasības no šīs biedrības, pieteikties Bērmuižas bīskopības biedr. „Drava” Bērmuižas „Kārkliņpos”, 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas dienas „Vald. Vēstn.” 9823p
K. Kārkliņš.

Lielupe - Asari autosatiksmes līnijas braucienu saraksts.

I. Starp Lielupi un Mellužiem no 5. g. 13. jūnijā.
Darbdienās, izņemot sestdienas:
No Mellužiem (tirgus laukums) no plkst. 8.45 līdz plkst. 23 ik pēc 15 minūtēm.
Bez tam vēl plkst. 23.20 un 23.40.
No Lielupes (Dzelzceļnieku sanatorija) plkst. 8.30, 8.55 un no plkst. 9.20 līdz 22.50 ik pēc 15 minūtēm.
Bez tam vēl plkst. 23.10, 23.30 un 23.50.

Sestdienās un priekšsvētku dienās:
No Mellužiem no plkst. 8.45 līdz plkst. 16.30 ik pēc 15 minūtēm; no plkst. 16.42 līdz plkst. 22.30 ik pēc 12 minūtēm.
Bez tam vēl plkst. 22.45, 23.20, 23.40 un 24.10.
No Lielupes plkst. 8.30, 8.55 un no plkst. 9.20 līdz plkst. 15.35 ik pēc 15 minūtēm, bet no plkst. 15.48 līdz 22.36 ik pēc 12 minūtēm.
Bez tam vēl plkst. 22.50, 23.05, 23.20, 23.40 un 24.10.

Svētdienās, svētku un svinamās dienās:
No Mellužiem no plkst. 9. līdz plkst. 13.30 ik pēc 15 minūtēm; no plkst. 13.42 līdz plkst. 23.30 ik pēc 12 minūtēm.
Bez tam vēl plkst. 23.45, 24.10.
No Lielupes no plkst. 9.05 līdz plkst. 13.35 ik pēc 15 minūtēm; no plkst. 13.48 līdz plkst. 23 ik pēc 12 minūtēm.
Bez tam vēl plkst. 23.48, 23.45 un 24.10.

II. Starp Asariem un Mellužiem no 5. g. 20. jūnijā.
Ikdienās:
No Asariem (Sarkanā Krusta sanatorija) no plkst. 9 līdz plkst. 22 katrā pilnā stundā.
No Mellužiem uz Asariem no plkst. 9.30 līdz plkst. 22.30 katrā pusstundā.
Bez tam vēl svētdienās, svētku un svinamās dienās:
No Asariem plkst. 23.45.
No Mellužiem uz Asariem plkst. 23.30.

Braucienu maksa santimos.

	Lielupe	Lielupes st.	Buturi	Avoti	Dzintari	Majori	V. Dubulti	J. Dubulti	Asari
Lielupe (Dzelzceļn. sanatorija)	15	15	20	20	20	30	30	40	40
Lielupes stacija	×	×	20	20	20	30	30	40	40
Bulduri (Kr. Barona ielā)	20	20	×	20	20	20	30	40	40
Avoti (Piestātnes ielā)	20	20	20	×	20	20	30	30	30
Dzintari (Turaidas ielā)	20	20	20	20	×	20	20	30	30
Majori (Jomas ielā un Z. Meieroviča pr. st.)	30	30	20	20	20	×	20	20	30
V. Dubulti (Kļāvu ielā)	30	30	30	20	20	20	×	20	20
J. Dubulti, Melluži (tirgus lauk.)	40	40	40	30	30	20	20	×	20
Asari (Skautu ielā)	40	40	40	30	30	30	20	20	×

Lāčplēša kara ordeņa kavalieri un 5 līdz 12 gadus veci bērni maksā puscenu. 9720r
Autosatiksmes uzņēmējs P. Izmailovičs.

Latvijas Sarkanā Krusta Drustu nodaļas

1937. g. 30. maija mantu lote-rejas vinnestu saraksts.
Ls 120.—: 1822.

No Ls 25.— līdz Ls 50.— vērtība: 789, 1165, 1590, 2470.

No Ls 10.— līdz Ls 25.— vērtība: 50, 796, 1065, 1705, 1851, 2162, 2262, 2445, 2472, 2555, 2803.

No Ls 1.— līdz Ls 10.— vērtība: 3, 22, 66, 90, 114, 132, 141, 146, 147, 149, 150, 152, 165, 167, 171, 173, 179, 181, 182, 186, 193, 195, 211, 216, 233, 253, 285, 290, 305, 310, 313, 315, 356, 360, 367, 380, 392, 395, 401, 411, 428, 433, 435, 463, 475, 480, 486, 501, 503, 521, 532, 536, 540, 556, 560, 565, 577, 584, 593, 601, 609, 610, 637, 667, 673, 676, 684, 685, 690, 693, 699, 716, 719, 722, 726, 727, 732, 734, 735, 737, 753, 758, 759, 762, 768, 791, 797, 801, 840, 856, 884, 895, 903, 905, 972, 979.

1006, 1018, 1027, 1031, 1040, 1042, 1044, 1047, 1079, 1086, 1089, 1091, 1094, 1102, 1117, 1130, 1134, 1208, 1217, 1235, 1243, 1247, 1261, 1278, 1292, 1294, 1297, 1304, 1323, 1327, 1328, 1329, 1333, 1348, 1361, 1392, 1411, 1437, 1442, 1443, 1456, 1466, 1485, 1491, 1494, 1502, 1507, 1522, 1527, 1536, 1537, 1565, 1572, 1585, 1594, 1601, 1606, 1617, 1631, 1648, 1650, 1657, 1659, 1687, 1695, 1703, 1711, 1713, 1731, 1731, 1771, 1773, 1798, 1805, 1810, 1813, 1819, 1849, 1855, 1863, 1881, 1900, 1906, 1915, 1918, 1934, 1945, 1951, 1957, 1961, 1967, 1973, 1979, 1985.

2004, 2007, 2011, 2022, 2023, 2045, 2051, 2055, 2100, 2105, 2113, 2145, 2148, 2188, 2189, 2193, 2194, 2202, 2206, 2215, 2226, 2228, 2232, 2240, 2244, 2267, 2274, 2275, 2280, 2289, 2290, 2295, 2296, 2304, 2334, 2368, 2375, 2381, 2396, 2404, 2420, 2424, 2442, 2454, 2465, 2488, 2497, 2501, 2503, 2508, 2535, 2538, 2551, 2573, 2582, 2586, 2587, 2614, 2662, 2669, 2676, 2681, 2682, 2690, 2697, 2722, 2761, 2771, 2778, 2794, 2795, 2806, 2810, 2812, 2827, 2834, 2836, 2838, 2839, 2848, 2867, 2878, 2884, 2891, 2899, 2904, 2907, 2925, 2927, 2929, 2950, 2969, 2973, 2978, 2994.

1006, 1018, 1027, 1031, 1040, 1042, 1044, 1047, 1079, 1086, 1089, 1091, 1094, 1102, 1117, 1130, 1134, 1208, 1217, 1235, 1243, 1247, 1261, 1278, 1292, 1294, 1297, 1304, 1323, 1327, 1328, 1329, 1333, 1348, 1361, 1392, 1411, 1437, 1442, 1443, 1456, 1466, 1485, 1491, 1494, 1502, 1507, 1522, 1527, 1536, 1537, 1565, 1572, 1585, 1594, 1601, 1606, 1617, 1631, 1648, 1650, 1657, 1659, 1687, 1695, 1703, 1711, 1713, 1731, 1731, 1771, 1773, 1798, 1805, 1810, 1813, 1819, 1849, 1855, 1863, 1881, 1900, 1906, 1915, 1918, 1934, 1945, 1951, 1957, 1961, 1967, 1973, 1979, 1985.

1006, 1018, 1027, 1031, 1040, 1042, 1044, 1047, 1079, 1086, 1089, 1091, 1094, 1102, 1117, 1130, 1134, 1208, 1217, 1235, 1243, 1247, 1261, 1278, 1292, 1294, 1297, 1304, 1323, 1327, 1328, 1329, 1333, 1348, 1361, 1392, 1411, 1437, 1442, 1443, 1456, 1466, 1485, 1491, 1494, 1502, 1507, 1522, 1527, 1536, 1537, 1565, 1572, 1585, 1594, 1601, 1606, 1617, 1631, 1648, 1650, 1657, 1659, 1687, 1695, 1703, 1711, 1713, 1731, 1731, 1771, 1773,

tiek ņemts zaļu sagatavošanai, un ka viņa, apsūdzētā, laboratorija gatavo no ķīmiskas vielas „Novalgin” sterilus šķīdinājumus ampulās zemādas iešļircinājumiem, resp. tikai dozē sūdzētājās ķīmiskās vielas „Novalgin”, kādēļ, saskaņā ar minēto Farmācijas pārvaldes rīkojumu, viņš ir spiests pielietot nosaukumu „Novalgin”, jo katrā šā preparāta ampula (dozē) satur sevi tieši un tikai vienu „Novalgin” 50% — 1 cm³ šķīdinājumā, kas uz katras ampulas arī atzīmēts. Apsūdzētā paskaidrojumu būtība tā tad pastāv iekš tā, ka viņš nav izlaidis no savas fabrikas tādu pašgatavotu precī zem sveša aizsargāta nosaukuma, bet gan tikai dozējis sūdzētājās firmas ražojumu „Novalgin” ampulās lietošanai zemādas iešļircinājumiem, un ka, pielietojot šādos apstākļos saviem preparātiem nosaukumu „Novalgin”, viņš ir rīkojies likumīgi, pamatojoties uz Farmācijas pārvaldes rīkojumu un atļauju.

Neapsverot pienācīgi apsūdzētā paskaidrojumus un taisot no tiem slēdzienus, kuŗi šinīs paskaidrojumos neatrod pastiprinājumu, apgabaltiesa ir parkapusi Kriminālproc. lik. 141. un 152. p. nosacījumus, kādēļ pārsūdzētais spriedums atceļams. Bet ja apgabaltiesa tomēr atrod, ka dotā gadījumā nav notikusi ārzemes preparāta dozēšana, bet ipatnēja ārstniecības līdzekļa izgatavošana, tad tiesai, saskaņā ar Sodulik. 46. p. nosacījumiem, bija jāapsver arī apsūdzētā vainīguma subjektīvā puse, vai viņš, ievērojot Farmācijas pārvaldes rīkojumu, izlaižot savu preparātu ar citas firmas nosaukumu, rīkojies tieši, ļaunprātīgi (mala fide).

Aiz aprādītiem apsvērumiem Senats, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., nolēma: Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcelt un uzdot viņai izspriest lietu no jauna citā tiesas sastāvā.

65. 1936. g. 30. jūlijā. Zemkopības ministrijas Mežu departamenta kasācijas sūdzība par Jelgavas apgabaltiesas 1936. g. 20. februāra spriedumu Annas Lodziņš apsūdzībā pēc Sodulik. 268. panta. (L. № 562.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod vīrsprokurora biedris F. Blūms.

Zemkopības ministrijas Mežu departamenta kasācijas sūdzību par Jelgavas apgabaltiesas 1936. g. 20. februāra spriedumu Annas Lodziņš apsūdzībā pēc Sodulik. 268. panta, izklausījis vīrsprokurora biedra atzinumu, atrada: Lietas būtība pastāv iekš tā, ka 1935. g. 9. jūnijā, kad bijis stirnu taupīšanas laiks, policijas kārtībnieks atradis tiesājamās Annas Lodziņš mājās kādā traukā 14 kg stirnas gaļas. Anna Lodziņš nav varējusi dot paskaidrojumus par gaļas iegūšanu. Miertiesnesis saucis Lodziņš pie atbildības pēc Sodulik. 268. p. pazīmēm. Apgabaltiesa attaisnojusi Lodziņš, atrodot, ka tiesas izmeklēšanā nav pierādījumu, ka Lodziņš viņas mājās atrasto stirnas gaļu būtu glabājis pārdošana nolūkā un ka, izstrūkšot šādai pazīmei, viņas rīcība nav sodāma pēc sodulikuma. Kasācijas sūdzībā Mežu departamenta pārstāvis norādījis, ka spēkā esošais medību likums (23. p.) noliedz taupāmā laikā glabāt meža zvērus, putnus un to gaļu, izņemot piecas dienas pēc taupāmā laika sākuma, ka šī nosacījuma spēks nestāv atkarībā no tā, kādā nolūkā medījumu glabā, kādēļ Lodziņš rīcībā, pēc kasatora ieskata, atrodama Sodulik. 269. p. pazīmes. Kasācijas sūdzība nepelna ievēribu. Sodulik. 268. p., pēc kādām pazīmēm pret Lodziņš ierosināta un uzturēta apsūdzība, paredz sodu tam, kas pēc piecām dienām no taupāmā laika sākuma iznēsājis, izvadājis, pardevis vai nopircis pārdošanai nogalinātu medījumu bez pienācīgas plombas. Ka tiesājamā Lodziņš viņas mājās atrasto stirnas gaļu būtu iznēsājusi, izvadājusi, pārdevusi vai ieguvusi (pirkusi) pārdošanai, to savā sprieduma tiesa nav konstatējusi; Sodulikuma normas nav tulkojamas paplašināti. Tādēļ ir parceizs tiesas atzinums, ka medījuma glabāšana taupāmā laikā pats par sevi, kā tāds, nav sodāma pēc minētā panta. Kas attiecas uz Sodulik. 269. p., kāda panta pazīmes Lodziņš rīcībā ierauga kasators, tad pēc šā panta, kā izriet no viņa burtiskā teksta, sodāms vainīgais, kas nav izpildījis sevišķus medību likuma nosacījumus par medībām vai medījumu ķeršanu vai tīrdzniecību ar tiem. No Medību lik. 23. panta, uz kuŗu norādīts kasacijā, arī redzams, ka visas tajā minētas darbības, — arī medījumu

glabāšana taupāmā laikā. — sodāma, ja tā notiek pārdošanas nolūka, jo vispārīminētais pants runā par aizliegumu tirgoties ar medijumiem taupāmā laikā. Ievērojot, ka apgabaltiesa nav atzinusi par pierādītu, ka tiesājamās Lodziņš mājās atrastā stirnas gaļa stirnu taupāmā laikā būtu glabāta pārdošanai, tiesai līdz ar to bija likumīgs pamats secinājumam, ka Lodziņš nodarījums nav sodāms.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: Zemkopības ministrijas Mežu departamenta kasācijas sūdzību atraidīt.

66. 1936. g. 30. jūlijā. Pēc Soda lik. 538. p. apsūdzētā Ernesta Grīnberga kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 19. marta spriedumu. (L. № 585.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod vīrsprokurora biedris F. Blūms.

Apgabaltiesa apstiprinājusi miertiesneša spriedumu, ar kuru apsūdzētais Ernests Grīnbergs atzīts par vainīgu un sodīts pēc Soda lik. 538. p. par to, ka vadīdams pašbraucēja lokomobili, nav piegriezis ievēribu, ka no lokomobiles dūmvada pie tās nodarbināšanas izplūdušas dzirksteles un ar lokomobili tādā stāvoklī braucis tuvu garām Pēteru Mežgaiļa koka šķūnim (ratnicai) ar skaidu jumtu, kuŗa virzienā no lokomobiles pūtīs vējš, pie kam no dzirkstelēm aizdedzies šķūņa jumts un ēka nodegusi. Ar vairaku tiesas izmeklēšanā nopratināto liecinieku (Cīrulis, Melngailis, Mozeris) apliecinājumiem tiesa ir noskaidrojusi, ka par šķūņa nodegšanas tiešo cēloni ir bijušas no lokomobiles izplūdušas dzirksteles, kuŗas vējš nesis šķūņa ar skaidu jumta virzienā, un ka uguns arī izcēlusies šķūņa jumtā, bet ne tā iekšpusē. Ar to gan atspēkoti tiesājamā apgalvojumi, ka uguns izcelšanas iemesli un cēloni palikuši nenoskaidroti un ka tiesa pielaidusi motivācijas nepilnību šajā viņas apsvērumu daļā. Spriedumā iztrūkst tomēr apsvērumu, ar kuŗiem būtu attaisnojams atzinums par neuzmanības pazīmju esamību Grīnberga rīcībā Soda lik. 46. panta nosacījumu nozīmē. Tiesājamais ir paskaidrojis, ka lokomobile piederējusi

nevis viņam, bet kādam Martinovam, un ka viņš, tiesājamais, ar līdzapsūdzēto Spuravu bijuši nodarbināti pie lokomobiles kā Martinova algoti strādnieki. Pēc lokomobiles apskates protokola datiem (miert. akts 5. lapp.), kuŗa pareizību tiesa neapšaubā, lokomobiles dzirkstelkērājs atzīts par esošu pilnīgā kārtībā. Tiesājamais bez tam paskaidrojis arī, ka viņš braucis ar lokomobili garām cietušā šķūnim pa ceļu, kuŗu ierādījis pats cietušais, un ka cita piebraukšanas iespējamība pie labības kulšanas vietas cietušā mājās vispār nav bijusi. Gan ir norādījumi liecinieku liecībās, ka no lokomobiles dūmeņa, kad tā braukusi gar šķūni, kur ceļš bijis nelīdzens, pie lokomobiles stiprākas iedarbināšanas izplūdušas dzirksteles (Mozeris, Melngailis), kas nestas šķūņa virzienā, bet tiesas izmeklēšanā palicis nenoskaidrots jautājums, vai uz tādu apstākli ir tikusi savtāicīgi griezta tiesājamā vērtība un vai viņš arī brīdināts par draudošām uguns briesmām, kāds pēdējais apstāklis (brīdināšana no dzirkstetu izplūšanas novērotājiem) varētu gan attaisnot slēdzienu par tiesājamā neuzmanību arī tad, ja lokomobiles dzirkstetu kērāja ierice ir bijusi kārtībā. Savā spriedumā apgabaltiesa gan aizrādījusi uz dažiem konstatētiem defektiem lokomobiles konstrukcijā (sietīpu trūkums dūmeņa galā), kas, pēc tiesas ieskata, arī pie pareiza dzirkstetu kērāja varējies būt par dzirkstetu izplūduma cēloni, un uz uguns dzēšamo rīku (šļirces) trūkumu pie lokomobiles, bet spriedumā iztrūkst attaisnojuma slēdzienam, ka par tādiem trūkumiem atbildība ir jānes tiesājamam, bet ne lokomobiles īpašniekam, kas, zinādams par tādiem lokomobiles defektiem, to ir laidis darbā. Sodāmas neuzmanības attiecīgo pazīmju esamība ar noteiktību jānodibina tiesas spriedumā. Nepietiekoši motivējot tiesājamam inkriminēta nodarījuma subjektīvās sastāvdaļas pamatojumus, tiesa novirzījusi no Kriminālproc. lik. 152. p., kādēļ spriedums attiecībā uz tiesājamo Grīnbergu nav uzturams spēkā.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., Senats nolēma: Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcelt un uzdot viņai caurlūkot lietu no jauna citā tiesas sastāvā.

67. 1936. g. 30. jūlijā. Pēc Akcizes nolik. 772. p. apsūdzētās Margrietas Andrauskis kasācijas sūdzība par Jelgavas apgabaltiesas 1936. g. 25. februāra spriedumu. (L. № 602).

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedris F. Blūms.

Lietas faktiskā puse, kā to noskaidrojusi tiesa, pastāvējusi iekš tā, ka Emburgas savstarpējās ugunsapdrošināšanas biedrībai piederošā traktiera bufetes telpās, par kura atbildīgo pārdevēju bijis pieteikts Voldemārs Brants, nodokļu inspektora palīgs Bekers pie pārbaudes atradis divus valējus, pārplēstām bandrolēm, iesaiņojumus papīrosu. Voldemārs Brants pie kratišanas nav bijis klāt, bet traktiera bufetes telpās atradusies viņa māte Margrieta Andrauskis, kuŗas uzraudzībā Brants uz laiku atstājis minēto uzņēmumu. Tiesa sodījusi Brantu un Andrauskis pēc Akcizes nolik. 772. p. ar Ls 25 katru, ar arestu uz vienu dienu katru, piedzenot, bez tam, no viņiem solidarī sešus latus akcizes nodokļa samaksu par 40 gab. papīrosiem. Taisnojoties celtajā apsūdzībā, Andrauskis paskaidrojis, ka viņa neesot ne traktiera īpašnice, nedz arī traktieri atbildīga pārdevēja, par kādu bijis pieteikts viņas dēls, ka par papīrosu iesaiņojumiem ar attaisītām (pārplēstām) bandrolēm traktiera bufetē viņai nekas nebijis zināms un ka, piemērojot tādos apstākļos viņai Akcizes nolik. 772. p., tiesa atstājusi nemotivētus apsūdzētās pamatojumus. Kasācijas sūdzība pelna ievēribu. Akcizes nolik. 772. p. noteikts sods par tabakas izstrādājumu ar bojātām bandrolēm vai attaisītos iesaiņojumos glabāšanu tirgotavas, bet minēta nolikuma 784.—787. p., savukārt, izsmieļoši norāda, kādā m personām un kādā pakāpenībā uzlietami sodi par pienāktiem akcizes nolikuma pārkāpumiem attiecībā uz tabakas izstrādājumiem. Konkrētā gadījumā lietā ir norādījumi un tiesa arī nav apšaubījusi, ka traktiera bufetei, kas piederējusi Emburgas ugunsapdrošināšanas biedrībai, par atbildīgo pārdevēju bija pieņemts Voldemārs Brants, kuŗš tādējādi arī uzņēmies visu uzraudzību un atbildību par tirgošanos bufetē. Spriedumā palicis bez novērtējuma tiesājamās Andrauskis izvir-

zītais apgalvojums, ka viņa tikai uz īsu laiku, atbildīgam pārdevējam promesot, palikusi bufetes telpās, lai tās uzraudzītu un ka viņai vispār nav arī bijis zināms par divu attaisītu (valēju) papīrosu iesaiņojumu atrašanās faktu bufetes telpās, kāds apstākļi apstipriņošā gadījumā varētu izslēgt viņas vainību (Sodu lik. 40. p.). Spriedumā, tādā kārtā, ne tikai nav pienācīgu apsvērumu, kas loģiski attaisnotu atzinumu, ka Andrauskis minētos divus iesaiņojumus papīrosu glabājis kā precī, bet palicis arī neizmotivēts iautājums par akcizes nolikuma (784.—787. p.) norādīto personu atbildības nosacījumiem, zīmējoties uz apsūdzēto Andrauskis, kādēļ pārsūdzētais spriedums attiecībā uz tiesājamo Andrauskis Kriminālproc. lik. 152. p. pārkāpuma dēļ nav uzturams spēkā.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., Senats nolēma: attiecībā uz Margrietu Andrauskis Jelgavas apgabaltiesas spriedumu atcelt un uzdot viņai caurlīkot lietu no jauna citā tiesas sastāvā lietas atceltajā daļā.

68. 1936. g. 13. augustā. Trešo personu — Ventspils baptistu draudzes, Ludviga Pecholca, Ernesta Baula, Lejas Kāns, Lāzara Tālberga, Indriķa Mieža un Karlīnes Bankavs pilnvarnieka zv. adv. P. Berģa blakus sūdzība par Tiesu palatas 1936. g. 23. maija lēmumu Edgara Švēdes u. c. apsūdzībā pēc Sodu lik. 344. u. c. p. (L. № 627.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē priekšsēdētājs; atzinumu dod virsprokurors F. Zilbers.

Kriminālproc. lik. 875.—880. p. paredzētas personas, kuŗām pieder tiesība pārsūdzēt tiesu spriedumus un lēmumus, 913. un 914. p. uzskaitīti gadījumi, kuŗos pieļaujamas blakus sūdzības atsevišķi no apelācijas resp. no kasācijas sūdzībām. Šie 913. un 914. p. neparedz tiesību iesniegt blakus sūdzības par tiesas lēmumu neaicināt tiesas sēdē tās lietā dalību neņemošas personas, kuŗas domā, ka gaidāmais tiesas spriedums varētu skart viņu tiesības. Tiesā aicināmi un var ņemt dalību lietas iztiesāšanā tikai lietas dalībnieki (Kriminālproc. lik. 629., 899. p.). Kas ir lietas dalībnieks, to nosaka Kriminālproc. lik. 832. p.

4. punkts, Kriminālproc. lik. 879. p. gan paredz tajā norādītām personām vienādas ar civilprasītājiem pārsūdzības tiesības par tiesas spriedumu, ar kuŗu skartas viņu tiesības, un augstākā instance, caurlūkojot šo pārsūdzību, tās robežās uzklausa arī pārsūdzētāju, un, atrodot pārsūdzību par dibinātu, attiecīgā daļā arī atceļ spriedumu. Tomēr šis 879. p. nedod pamatu uzskatīt šās trešās, lietā dalību neņemošas personas par lietas dalībniekiem un nedod tām tiesību ņemt dalību zemākās instances sēdē pēc tam, kad augstākā instance atceļusi, sakarā ar viņu pārsūdzību, zemākās instances spriedumu un uzdevusi tai lietu lūkot cauri no jauna atceltajā daļā.

Konkrētā gadījumā blakus sudzētāji nebija pārsūdzējuši apgabaltiesas, bet gan tikai Tiesu palatas spriedumu, ar kuŗu bija skartas viņu, kā trešo personu, tiesības. Senats šo palatas spriedumu atcēlis pārsūdzētā daļā un uzdevis palatai lietu lūkot cauri no jauna. Šis apstāklis tomēr nepārvērs šās trešās personas par lietas dalībniekiem pie lietas otrreizējās iztiesāšanas Tiesu palatā un nedod tām tiesību ņemt dalību tiesas sēdē, ne arī pārsūdzēt palatas lēmumu neizaicināt tās pie lietas iztiesāšanas, kādēļ šo lietā dalību ņemšo trešo personu: Ventspils baptistu draudzes, Ludviga Pecholca, Ernesta Baula, Lejas Kans, Lāzara Tālberga, Indriķa Mieža un Karlīnes Bankavs pilnvarnieka zv. adv. P. Berga blakus sūdzība atstājama bez caurskatīšanas.

Ievērojot sacīto, Senats, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 875., 880., 913. un 914. p., nolēma: trešo personu — Ventspils baptistu draudzes, Ludviga Pecholca, Ernesta Baula, Lejas Kans, Lāzara Tālberga, Indriķa Mieža un Karlīnes Bankavs blakus sūdzību atstāt bez caurskatīšanas.

69. 1936. g. 28. augustā. Pēc Sodū lik. 541. p. 1. d. apsūdzētā Zālmana Šnejerā kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 6. aprīļa spriedumu. (L. № 630.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod vīrsprokurora biedrs F. Blūms.

Lietas faktiskā puse, kā to noskaidrojuši tiesa, pastāvējusi iekš tā, ka Emma Jeknevičs, saņemot no tiesājamā Šnejera pre-

ces uz kredita, izdevusi Šnejeram vekselus, to starpa arī vekselblanketi par Ls 150. Šo vekselblanketi, pēc tās izpildīšanas, Šnejers laidis apgrozībā, diskontējot to kā vekseli Latvijas bankā, kaut gan devis Jeknevičs parakstu, ka vekselis ir samaksāts. Vekselā diskontēšanas laikā Jeknevičs, tomēr, bijusi parādā Šnejeram par precēm Ls 78. Ar tādu rīcību tiesājamais, pēc tiesas atzinuma, piesavinājis daļu no šā veksela vērtības — Ls. 72 apmērā (Ls 150 — Ls 78). Taisnojoties celtaajā apsūdzībā, Šnejers paskaidrojis, ka vekselblanketi par Ls 150 Jeknevičs nodevusi viņa rīcībā kā samaksu par precēm un ka, laižot vekseli apgrozībā, viņš rīkojies ar vesellikuma nosacījumiem viņam piešķirto tiesību robežās. Apsverot šos iebildumus, apgabaltiesa, kā vērojams no sprieduma motivācijas, nav apšaubījusi to apstākli, ka starp pusēm (Šnejeru un Jeknevičs) pastāvējušas kontokorenta attiecības ar ikmēneša saldo aplēsi, ka Jeknevičs ņēmusi no tiesājamā preces uz kredita jau ilgāku laiku un ka savu tirdzniecisko attiecību kartošanai viņa allaž izdevusi Šnejeram vekselus par dažādām summām, kā drošību to summu piedzišanai, kas pēc saldo pienācās par labu apsūdzētam. No šādiem apstākļiem pate tiesa, kā tas redzams no sprieduma motivācijas, nav varējusi nakt pie pārliecības, ka laižot apgrozībā runā esošo vekseli, tiesājamam būtu bijis noteikti zināms par diskontējamā veksela samaksu: tiesa sava sprieduma motivos norādījusi, ka tiesājamam diskontējot bankā minēto vekseli „vaja dzējis” zināt, kāda summa viņam no cietušās pienākas un ka šī parāda summa veksela izpirkšanas momentā nav pārsniegusi Ls 78, bet šāds apsūdzētā subjektīvas vainas stāvoklis nav identificējams ar tīšuma resp. ļaunprātīgas rīcības pazīmi. Tiesas spriedumā pievestie motīvi īstenībā ļubi neattaisno tiesas slēdzienu par inkriminētā nozieguma objektīvam un subjektīvam pazīmēm, t. i., ka tiesājamais tiši piesavinājis viņam uzticētu apzināti svešu kustamu mantu (Sodū lik. 541. p.). Vainīgā rīcība, ar kuŗu viņš nodod piedzišanai apzināti apmaksātu dokumentu visumā, vai kādā daļā, apspriežama pēc citām — Sodū lik. 556. p. 1. d. 2. pk. pazi-

mēm. Bet arī šāda nozieguma sastāvam, ievērojot sprieduma motivācijas formulējumu, iztrūkst subjektīvā (vainīguma) pazīme. Spriedums atcelams Kriminālp. lik. 152. p. un Sodul. lik. 541. p. pārkāpuma dēļ.

Pamatojoties uz Kriminālp. lik. 205. un 210. p., Senāts nolēma: Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcelt un uzdot viņai caurlūkot lietu no jauna citā tiesas sastāvā.

70. 1936. g. 28. augustā. Jāņa Gelbes blakus sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 5. jūnija lēmumu attiecībā uz viņa apelācijas sūdzības atstāšanu bez caurskatīšanas Vilhelma Sprosta apsūdzībā pēc Sodul. lik. 541. p. (L. № 690.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod vīrsprokurora biedris F. Blūms.

Jānis Gelbe, kā firmas „Latvijas Flora” pilnvarnieks, iesniedzis miertiesnesim sūdzību pret Vilhelmu Sprostu par to, ka Sprosts piesavinājis dažādas firmas piederošas mantas un naudu, un miertiesnesis saucis Sprostu pie atbildības pēc Sodul. lik. 541. p. 1. d. pazīmēm. Lietu iztiesājot, pie miertiesneša, Gelbe, savukārt, pilnvarojis lietas vešanai abās instancēs, ar pārsūdzības tiesībām, zvēr. adv. Vichmani, kurš miertiesnesis arī pielaidis vest lietu cietušās firmas vārdā. Par miertiesneša atļauto spriedumu Jānis Gelbe iesniedzis apgabaltiesai apelācijas atsaukumi, kurus apgabaltiesa nav pieņēmusi, norādot savā lēmumā, ka par cietušo šinī gadījumā uzskatāma firma „Latvijas Flora”, bet ne Gelbe, un ka Gelbem minētā firma nav izdevusi attiecīgu pilnvaru vest viņas lietas, kāda pilnvarojuma akta lieta nav. Senatam iesniegtajā pārsūdzībā par šo lēmumu Gelbe norādījis, ka viņš uzskatāms par cietušo lietā, par kādu viņu atzinis arī miertiesnesis, un ka apgabaltiesai, iztrūkstot iebildumam no pretējās puses, nebijusi tiesība pieprasīt firmas „Latvijas Flora” pilnvarojumu viņam, kādēļ lūdzis atcelt apgabaltiesas lēmumu par pārsūdzības nepieņemšanu. Gelbes sūdzība nepelna ievēribas. Jautājums par personas tiesību uzstāties kā pilnvarniekam tiesā citas personas vārdā noskaidrojams uz tiesas pašas ierosmi, ex officio, neatkarīgi no pretē-

jās puses iebildumiem. Tādēļ apgabaltiesai bija tiesība pašai ierosināt un pārbaudīt jautājumu, vai Gelbem, kurš rīkojās cietušās firmas „Latvijas Flora” vārdā, kā viņas pilnvarnieks, ir pienācīga pilnvara (Kriminālp. lik. 49. p.), neatkarīgi no tā, ka miertiesnesis bija Gelbi pielaidis kā cietušo uzstāties tiesā firmas vārdā ar tiesībām tālāk pilnvarot citu personu vest lietu. No Gelbes sūdzības satūra (miert. akts 2. lapp.) nav vērojams, ka Gelbe būtu uzskatījis sevi par cietušo caur Sprosta rīcību, kurš, pēc sūdzības norādījumiem, piesavinājis vienīgi firmas „Latvijas Flora” preces un naudu; tāpat lietvedībā iztrūkst vispār norādījumu uz Gelbes attiecībām ar firmu „Latvijas Flora”. Saskaņā ar Civilprocesa likumu 57.—62. p. nosacījumiem, kas saskaņā ar Kriminālp. lik. 49. pantu jāņem arī vērā pie pārsūdzību iesniegšanas krimināllietās, apelācijas sūdzības var iesniegt vienīgi personas, kam uz to piešķirtas tiesības ar likumīga pilnvarojuma aktu. Nepieņemot Gelbes pārsūdzību par miertiesneša spriedumu, aiz viņas lēmumā minētiem apsvērumiem, apgabaltiesa nav pielaidusi novirzīšanos no likuma, kas dotu pamatu lēmuma atcelšanai.

Pamatojoties uz Kriminālp. lik. 182. p., Senāts nolēma: Jāņa Gelbes blakus sūdzību atstat bez ievēribas.

71. 1936. g. 30. septembrī. Pēc Lik. par sodiem un piekriību valūtas un ārējās tirdzniecības lietās 2. p. apsūdzētā Alberta-Ābrāma Levenberga kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 17. marta spriedumu. (L. № 438.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Skudre; atzinumu dod vīrsprokurora biedrs F. Blūms.

Rīgas apgabaltiesa sodījusi Albertu-Ābrāmu Levenbergu pēc Lik. par valūtu un ārējo tirdzniecību 29. p. f. pk. 2. piezīmes par to, ka viņš ārzemju firmas īpašnieka pilnvarā un uzdevumā 1934. gadā iekasējis Rīgā no kādas vietējās firmas naudu priekš minētās ārzemju firmas un pēc tam no iekasētās naudas kādu daļu vairākos paņēmienos pa Ls 100,— mēnesī izmaksājis pilnvarotājas ārzemju firmas īpašnieka mātei.

Alberta - Ābrāma Levenberga aizstāvis iesniegtā kasācijas sūdzībā paskaidro, ka apsūdzētā Levenberga rīcība paredzēta Lik. par valutu un ārējo tirdzniecību 29. p. 1. pk. 1. piezīmē un, kā ar likumu atļauta, neesot sodāma.

Lūkojot cauri lietas materialus kasācijas sūdzības robežās, Senats atrod: Lik. par valutu un ārējo tirdzn. 29. p. 1. pk. 1. un 2. piezīmēm ir katrai savs priekšmets un viņas runā par dažādām darbībām. Minētā likuma 29. p. 1. pk. nosaka, ka Valutas komisijas atļauja izprasāma izmaksām, pārveidumiem un pārskaitījumiem trešām personām no ārzemnieku latu kontiem pasta tekošu rēķinu daļā, privātās kredītiestādēs un citos uzņēmumos un iestādēs. Ir skaidrs, ka šajā likuma punktā iet runa par izmaksām, pārveidumiem un pārskaitījumiem no ārzemnieku latu kontiem šajās iestādēs un uzņēmumos. Var gan pacelties jautājums un to arī kasācijas sūdzības iesniedzējs ir pacēlis, un proti, kas ir šie „citi uzņēmumi un iestādes”, kas, izņemot pasta tekošu rēķinu daļu un privātās kredītiestādes, var izdarīt minētās izmaksas un vai šie nebūtu domāti katrs ārzemniekiem piederošas latu summas naudas glabātājs, tā tad arī privatpersonas. Ja salīdzinām šo likuma pantu ar tā paša likuma 3. p., tad ir skaidrs, ka Lik. par valutu un ārējo tirdzniecību 29. p. 1. pk. ir domātas tādas iestādes un uzņēmumi un tādas privātas kredītiestādes, kuras Latvijas banka ir pilnvarojusi izdarīt valutas operācijas. Ja tas būtu citādi un tieši tā, kā to domā kasācijas sūdzības iesniedzējs, un proti, ka Lik. par valutu un ārējo tirdzniecību 29. p. 1. pk. ir domāti katrs ārzemniekiem piederošas latu summas glabātājs, tad minētā pantā un punktā līdz ar citiem uzņēmumiem un iestādēm būtu uzskaitītas arī privatpersonas, jo bez tā šī panta noteikumi uz privatpersonām tāpat nebūtu attiecināmi. Ka arī šī panta un punkta 1. piezīme ir ieturēta tanīs pašos rāmjos, ir spilgtāki redzams, ja salīdzina šo 1934. g. 8. jūnija Lik. par valutu un ārējo tirdzniecību ar līdz tam spēkā bijušiem Noteik. par ārzemju valutas operācijām (1934. g. lik. kr. 1), jo minētos noteikumus 1. piezīmes saturs ir ietilpināts tieši tāda

70

paša satura 20. panta tekstā un nav vēl izdalīts no panta sastāva piezīmes veidā. Tā tad Lik. par valutu un ārējo tirdzn. 29. p. 1. pk. 1. piezīme arī ir attiecināma vienīgi uz tam izmaksām, ko izdara pasta tekošu rēķinu daļa un tās privātās kredītiestādes un citi uzņēmumi un iestādes, kuras Latvijas banka ir pilnvarojusi izdarīt ārzemju valutas operācijas. Uz izteikto apsvērumu pamata šā likuma 29. p. 1. pk. 1. piezīme uz kasācijas iesniedzēju, kā uz privatpersonu, nav attiecināma.

Lik. par valutu un ārējo tirdzniecību 29. p. 1. pk. un 1. piezīme runā par to, kādas izmaksas, pārveidumi un pārskaitījumi no ārzemnieku latu kontiem ir atļauti ar vai bez Valutas komisijas atļaujas, no kā jau varētu taisīt secinājumu, ka citāda veida varbūtējas izmaksas ir aizliegtas, jo likums vispārīgi runā par ierobežojumiem. Likumdevējs tomēr, skaidrības labad, ir atradis par vajadzīgu tā paša panta un punkta 2. piezīmē to tieši izteikt, un proti, ka vietējo firmu un privatpersonu izmaksas un pārveidumi (par pārskaitījumiem šie nevarētu runāt, jo tas attiecas uz pasta tekošu rēķinu daļu un citām kredītiestādēm) trešām personām ārzemju firmu vai privatpersonu uzdevumā un rēķinā ir aizliegti. Tā tad ārzemju firmas un privatpersonas savus latu maksājumus var kārtot vienīgi caur pasta tekošu rēķinu daļu vai caur privatām kredītiestādēm un citiem uzņēmumiem un iestādēm, kam ir Latvijas bankas pilnvarojums ārzemju valutas operācijām, un vietējām firmām un privatpersonām, kam nav tāda pilnvarojuma, attiecīgas summas jāiemaksā savu pilnvarotāju kontos tādas iestādēs un uzņēmumos, kas ir pilnvarotas izdarīt ārzemju valutas operācijas (Lik. par val. un ārējo tirdzn. 3. p.).

Tādā kārtā apgabaltiesa ir pareizi attiecinājusi uz Levenbergu Lik. par valutu un ārējo tirdzniecību 29. p. 1. pk. 2. piezīmi un viņu sodījusi.

Neatrodot iemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai un pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: Alberta - Ābrāma Levenberga kasācijas sūdzību atraidīt.

72. 1936. g. 30. septembrī. Pēc Sodulik. 157. p. apsūdzētā Gustava Mozebacha kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 3. marta spriedumu. (L. № 441.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; reiserē senators J. Skudre; atzinumu dod vīrsprokurora biedrs F. Blūms.

Metalu kausētavas īpašnieks Filips Berkovičs cēlis sūdzību pret akciju sabiedrības „Sirius” direktoru - rīkotāju Gustavu Mozebachu par to, ka minētā akciju sabiedrība savā metalu kausētavā izgatavojot un izlaižot tirgū habitu ar tādu alvas saturu, kurš neatbilstot iespējamam uz šīs preces alvas % saturam. Šādā metala kausējumā alva esot dārgākā sastāvdaļa un arī kausējuma labums atkarājoties no šā metala daudzuma. Izlaižot tirgū habitu ar zemāku alvas % saturu nekā uz preces apzīmēts, konkurentu firmai esot izdevība precī pārdot par zemākām cenām un viņu izkonkurēt, bet tānī pašā laikā pircēji iegūstot mazvērtīgāku preci.

Miertiesnesis Mozebachu attaisnojis, bet Rīgas apgabaltiesa viņu sodījusi pēc Sodulik. 157. p. sakarā ar Not. par negodīgas konkurences apkaŗošanu 2. un 18. p.

Iesnīgtā kasācijas sūdzībā Gustavs Mozebachs vispirms aizrāda, ka Filips Berkovičs šīnī gadījumā esot gan uzskatāms par „ieinteresētu” personu Not. par negodīgas konkurences apkaŗošanu 15. p. nozīmē, bet viņš neesot uzskatāms par „cietušo” Kriminālaproc. lik. 3. p. nozīmē un tāpēc viņam nebījis tiesības iesnīgt apelācijas sūdzību apgabaltiesā un pēdējai tādu caurskatīt. Apgabaltiesa, skatot cauri Berkoviča iesnīgto apelācijas sūdzību, esot pārkāpusi Kriminālaproc. lik. 3. p. Bez tam, apgabaltiesa savu slēdzienu par viņa vainu dibinot vienīgi uz to, ka akciju sabiedrības „Sirius” ražotais habits, kā prece, neatbilstot tām īpašībām, ar kurām viņš pārdots, un proti, viņam nav bijuši vis 92% alvas saturs, bet gan 78%. Tānī pašā laikā apgabaltiesa neesot apsvērusi un atstājusi bez ievēribas liecinieka Millera liecību, ka uz ake. sab. „Sirius” ražotiem habitu gabaliem tiek uzsīsti NN, kurī apzīmējot tehnisko vajadzību un nevis alvas % saturu. Apgabaltiesa pilnīgi bez apsvēŗšanas atstājusi Latvijas tirdzniecības un rūpnīe-

cības kameras rakstu, ka alvas daudzumam zināmā habitu kausējumā neesot izšķīŗošas nozīmes, bet gan nozīme esot citu metalu piejaukumiem, apstrādāšanas veidam u. t. t., un ka arī nopratinātie eksperti esot atzinuši, ka neesot saistoši ar NN, kas uzsīsti uz habitu, apzīmēt viņa alvas saturu. Apgabaltiesa dibinot savu slēdzienu par viņa vainu uz Sveija un Haritonova liecībām, bet liecinieks Sveilis habitu pircis nevis ake. sab. „Sirius” veikalā, bet gan citā, un lietā neesot nodibināts ka ake. sab. „Sirius” veikalā Haritonova pirktais habits esot tas pats, ko pēc tam Haritonovs „Braŗu Sobocinsku” veikalā pārdevis Sveilim. Kā pierādījumu apgabaltiesa pieņēmot vēl Lībeka liecību, bet Lībeks liecinot par apstākļiem, kas attiecoties uz laiku pēc šīs lietas ierosināšanas, un tiem nevarot piešķirt nozīmi šīnī lietā. Ja apgabaltiesa viņu atzinusi par vainīgu negodīgā konkurencē, tad viņai vaajdzējis nodibināt, vai arī Berkoviča izgatavotais habits ar apzīmējumu 92 saturot 92% alvas, jo pretējā gadījumā neesot vietas runāt par negodīgu konkurenci. Apgabaltiesa viņa lūgumu dēļ šādas ekspertīzes izdarušanas noraidījusi, kā arī noraidījusi lūgumu dēļ papildu ekspertīzes jautājuma noskaidrošanai, vai ake. sab. „Sirius” fabrikā izgatavotais habits ar attiecīgiem numuriem atbilst tām tehniskām vajadzībām, kādas minētas ake. sab. „Sirius” habitu marķu lietošanas datu visparējā raksturojumā. Ar tādu liecību apgabaltiesa esot pārkāpusi Kriminālaproc. lik. 114., 141. un 152. p. Arī vispar viņa nodarījums, ja arī tas būtu pierādīts, nepaejot ne zem vienas no Not. par negodīgas konkurences apkaŗošanu 2. p. minētām darbībām.

Lūkojot cauri lietas materiālus kasācijas sūdzības robežas, Senats atrod, ka vispirms izšķīŗams jautājums, vai Berkovičs ir uzskatāms par cietušo šīnī lietā Kriminālaproc. lik. 3. p. nozīmē un vai viņam bīja tiesība iesnīgt apgabaltiesā apelācijas sūdzību par miertiesneŗa attaisnojošo spriedumu. Kā redzams no Not. par negodīgas konkurences apkaŗošanu 15. p., par ieinteresētām personām šo noteikumu 12. līdz 14. p. norādītā nozīmē uzskatāmas nevien tās personas, kas nodarbojas tajā pašā arodā vai tirdzniecības vai rūpnīe-

zarē, bet arī... u. t. t. Tā tad Berkovičs būtu uzskatāms par ieinteresētu personu šo noteikumu nozīmē, bet to pašu noteikumu 12. p. nosaka, ka šo noteikumu 1., 2., 4., 5., 6. un 8. p. norādītos gadījumos uz ieinteresētu personu lūgumu tiesa var nolemt, ka personai vai uzņēmumam, kas rikojas pretēji šiem noteikumiem: 1) vai nu tikai jāizbeidz likumā aizliegta konkurences darbība, 2) vai turklāt vēl jāatliedzina cietušam nodarītie zaudējumi. Pie tam tā paša panta pēdējā daļa nosaka, ka šā panta 1. d. 2. pk. minētā zaudējumu atlīdzība pielaižama gadījumos, kad personai, kas šinīs noteikumos aizliegta darbību ir pielaidusi, bijis zināms vai vajadzējis zināt par viņa nepareizību vai darbības pretlikumību. Tā tad no šo noteikumu 12. p. izriet, ka uz ieinteresētu personu lūgumu tiesa var nolemt, starp citu, viņam atlīdzināt materiālos zaudējumus tā paša panta pēdējā daļā paredzētos gadījumos, pie kam jāaizrāda, ka tā paša panta pēdējā daļā minētie apstākļi var noskaidroties tikai tiesas izmeklēšanā. Kriminalproc. lik. 3. p. gan piešķir tiesību celt apsūdzību miertiesu iestādēs tikai no noziedzīga nodarījuma cietušām personām, bet kā redzams no bij. Krievijas Senata spriedumiem pie šā likuma panta un kā zināms no tiesas prakses, jēdziens „cietušais” netiek saprasts un iztulkots viņa šaurākā nozīmē, bet gan plašākā, un par cietušo šā likuma nozīmē tiek uzskatīts ne tikai tas, kas materiāli jau ir cietis no nodarījuma, bet arī tas, kas var nākotnē ciest no tā materiāli. Tā tad Kriminalproc. lik. 3. p. jēdziens „cietušais” ir saprotams kā tieši „ieinteresētais” un šinī ziņā starp Not par negodīgas konkurences apkarošanu un Kriminalproc. lik. noteikumiem nav saskatāma nekāda nesaskana vai pretruna. Berkoviču apgabaltiesai bija pamats uzskatīt par tādu ieinteresētu personu šo noteikumu nozīmē, kas eventuāli ir cietis vai var ciest no apsūdzībā minētā noziedzīgā nodarījuma, un, pieņemot caurskatīšanai viņa iesniegto apelācijas sūdzību, apgabaltiesa nav pārkāpusi Kriminalproc. lik. 3. p. noteikumus. Turpretim pareizs ir kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījums, ka apgabaltiesa nav apsvērusi liecinieka Millera liecību un Latvijas tirdzniecības un rūpniecības

kameras rakstu par to, ka alvas % bābīta sastāvā nav izšķīrošas nozīmes, bet gan arī citu metālu piejaukumiem, apstrādāšanas veidam u. t. t. Bez tam minētais liecinieks, kamera savā rakstā un arī tiesas sēdē nopratinātie eksperti ir atzinuši, ka nav saistoši ar numuriem uz bābīta atzīmēt alvas % saturu. Visi šie apstākļi ir tādi, ko tieši min apsūdzētais aizstāvēšanas labā, bet apgabaltiesa tos nav apsvērusi. Nav izslēgts, ka, apsvērot šos apstākļus, apgabaltiesa būtu nākusi pie cita atzinuma par Mozebacha vainīgumu. Šinī gadījumā apgabaltiesa nav ievērojusi Kriminalproc. lik. 114. un 141. p. noteikumus. Apgabaltiesa uzskata par nodibinātu ar liecinieka Sveija un Haritonova liecībām, ka apsūdzētais ir izlaidis tirgū bābītu, kas neatbilst uz viņa apzīmētam alvas % saturam. Apsūdzētais gan uzskata, ka neesot pierādīts, ka Haritonova pirktais akc. sab. „Sirius” veikalā bābīts ir tas pats, ko viņš pēc tam no Brāļu Sobociņu veikalā pārdevis lieciniekam Sveilim, bet šis jautājums kasācijas kārtībā nav pārbaudāms. Apgabaltiesa šo apstākli uzskata par nodibinātu un loģiskas nepareizības šinī slēdzienā nav saskatāmas. Uzskatot šo apstākli par nodibinātu, apgabaltiesa, dibinoties uz tiesas sēdē nopratināto ekspertu atzinumu, neapsverot pie tam, kā jau minēts, liecinieka Millera liecību un Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kameras rakstu, nak pie atzinuma, ka bābītam ar mazāku alvas % saturu nav tādas pašas īpašības, kā ar lielāku % saturu, un no tā taisa gala slēdzienu, ka akc. sab. „Sirius” pārdotais bābīts, kā prece, neatbilst īpašībām, ar kurām runā esošais bābīts pārdots. Šādu slēdzienu apgabaltiesa būtu varējusi gan taisīt, ja būtu apsvērusi un atmetusi, kā apšaubāmus pierādījumus, Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kameras rakstu un Millera liecību, kurī apgalvo, pretēji ekspertu atzinumam, ka alvas % saturam nav izšķīrošas nozīmes bābīta sastāvā. Šinī sakarībā un neapšaubot liecinieka Millera liecību un kameras rakstu, apgabaltiesai nebija pamata noraidīt apsūdzētā lūgumu ar lietpratējiem pārbaudīt, vai akc. sab. „Sirius” bābīts ar attiecīgiem numuriem atbilst tām tehniskām vajadzībām, resp. vai ir ar tām īpašībām, kas mi-

nētas ake. sab. „Sirius“ babita marku lietošanas datu vispārējā raksturojumā, ar ko arī apgabaltiesa ir pārkāpusi Kriminālproc. lik. 114. p. noteikumus. Pilnīgi pamatots ir arī tas kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījums, ka, nepārbaudot arī sūdzētāja Berkoviča izgatavotā babita ar numuru 92 alvas % saturu, nevarot būt runa par negodīgu konkurenci. Loģisks ir secinājums, ka gadījumā, kad arī sūdzētājs pārdod babitu ar numuru 92, kurā nav 92% alvas, bet mazāks %, tad abi viņi pārdod mazvērtīgāku preci, bet negodīgas konkurences tādā gadījumā nav. Arī noraidot sūdzētāja lūgumu dēļ šādas ekspertīzes izdarīšanas, apgabaltiesa ir pārkāpusi Kriminālproc. lik. 114. p. Atsaukties uz liecinieka Libeka liecību kā uz pierādījumu apgabaltiesa nevarēja kasācijas sūdzība izteiktā jemesla dēļ. Kasācijas sūdzībā vēl aizrādīts, ka uz apskatīto darbību, ja viņa arī būtu pierādīta, nevarot attiecināt Not. par negodīgas konkurences apkaņošanu 2. p., jo šī darbība nepaeļot ne zem vienas no šī pantā minētām darbībām. No apgabaltiesas sprieduma motīviem ir redzams, ka apgabaltiesa saskata noziedzīgā nodarījuma sastāvā iekš tā, ka babīts, ka prece, ir pārdots ar citu alvas % saturu, resp. mazāku nekā uz preces atzīmēts un tā tad, pēc lietpratēju atzinuma, arī mazvērtīgāks. Not. par negodīgas konkurences apkaņošanu 1. p. definē pašu „negodīgas konkurences“ jēdzienu un nosaka, ka tirgus iegūšanai savām precēm vai preču apgrozības pavairošanai, kā arī peļņas darba lauka nodibināšanai vai paplašināšanai ir aizliegts konkurences nolūkā izlietot paņēmienus, kuri runā pretī labiem tikumiem vai rūpniecībā un tirdzniecībā pastāvošām parašām. Tā tad noteikumi paredz negodīgus paņēmienus konkurences nolūkā, kur cietušais var būt galvenām kārtām tikai tās personas, kas nodarbojas tajā pašā arodā vai tirdzniecības vai rūpniecības nozarē. Turpretim apgabaltiesa iziet no konstatējuma, ka Mozebachs ir izlaidis apgrozībā preci ar mazāku alvas % saturu un mazvērtīgāku nekā uz preces apzīmēts un nekā to apgalvojis pats ražotājs pie pārdošanas, tā tad apgabaltiesa ir konstatējusi norādījumus uz Sodū lik.

553. p. paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Tādā gadījumā Not. par negodīgas konkurences apkaņošanu 18. p. nosaka, ka jāpiemēro smagākais pants, bet šo apstākli apgabaltiesa nav apsvērusi. No Noteikumu par negodīgas konkurences apkaņošanu 2. p. ir redzams, ka šī pantā ir domāts tāds maldinošu ziņu izpausmes veids par preču īpašībām, kas, pirmkārt, atrodas uz pašas preces un kas nesatur Sodū lik. 553. p. noziedzīgā nodarījuma pazīmes, bet runā vienīgi pretīm labiem tikumiem un tirdzniecībā pastāvošām parašām. Konkrēta gadījumā uz pašām precēm ir bijis tikai numurs, kurš pats par sevi vēl nevienu nevar maldināt, un ja pārdevējs ir atsevišķām personām iegalvojis, ka numurs apzīmē pārdotā babita alvas % saturu, tad tas nav uzskatāms par noteikumu 2. p. minēto „publiku paziņojumu, kas nodomāts plašākam aprindām“. Uz izteikto apsvērumu pamata pārsūdzētais apgabaltiesas spriedums nav atstājams spēkā un ir atcelams motīvos minēto likumu neievērošanas dēļ.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., Senats nolēma: Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcelt un uzdot viņai caurlūkot lietu no jauna citā tiesas sastāvā.

73. 1936. g. 30. septembrī. Pēc Lik. par sodiem un piekrišanu valūtas un ārejš tirdzniecības lietās 3. p. 3. d. un 3. p. 1. d. un Sodū lik. 47. p. apsūdzētā Aleksandra Reitelā kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 28. janvāra spriedumu. (L. № 458.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Skudre; atzinumu dod vīrsprokurora biedris F. Blūms.

Lietas faktiskie apstākļi pēc apgabaltiesas konstatējuma ir bijuši sekoši: 1935. gada 9. oktobrī policija aizturējusi Rīgas galvenā stacijā Aleksandru Reiteli sakarā ar ienākušam ziņām, ka viņš izplatījis sodāmas nepatiesas ziņas un baumas. Reitelis ir ticis aizturēts tani momentā, kad viņš ar nopirktu ārzemju dzelzceļa biļeti ir devies uz rokas bagažas glabātuvī, lai saņemtu glabāšanai nodoto koferi un aizbrauktu ar atējošo vilcienu uz ārzemēm. Viņa kabatā pie kratīšanas atrasti Ls 390,—

Latvijas valūtā, un koferi, paslēpti bārdas skūšanas ziepju tūbiņā, 50 Zviedrijas kronas un 216,55 Francijas franki. Pie nopra-
tināšanas Reitelis atzinies, ka gribējis ar
atejošo vilcienu izbraukt uz ārzemēm un
atrasto pie viņa valutu izvest bez Valutas
komisijas atļaujas. Kā miertiesnesis, tā arī
apgabaltiesa sodījusi Reiteli uz Sodū lik.
47. p., Lik. par valutu un ārējo tirdzniecību
29. p. 2. pk. un Lik. par sodiem un piekri-
tību valutas un ārējās tirdzniecības lietās
3. p. 3. d. par mēģinājumu izvest uz ār-
zemēm bez Valutas komisijas atļaujas va-
lutu.

Aleksandrs Reitelis iesniegtā kasācijas
sūdzībā paskaidro, ka viņa nodarījums pēc
konstatētām faktiskām pazīmēm kvalificē-
jams kā sagatavošanās apsūdzība minētā
noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai un pēc
likuma konkrētā gadījumā sagatavošanās
neesot sodāma.

Lūkojot cauri lietas materiālus kasācijas
sūdzības robežās, Senats atrod: pēc Lik.
par valutu un ārējo tirdzniecību 29. p. 2. pk.
noteikumiem, Valutas komisijas atļauja
starp citu izprasāma ārzemes un iekšze-
mes maksājamo līdzekļu izvešanai vai pār-
vietošanai uz ārzemēm un Lik. par sodiem
un piekritību valutas un ārējās tirdzniecī-
bas lietās 3. p. nosaka, ka par šādiem no-
darījumiem vainīgās personas sodāmas ar
šajā pantā paredzētiem sodiem, pie kam
tā paša panta 3. d. nosaka, ka arī šī no-
darījuma mēģinājums sodāms. Lieta izšķir-
mais jautājums ir, vai Reiteļa rīcība būtu
kvalificējama kā sagatavošanās noziedzīga
nodarījuma izdarīšanai, kā to domā kasa-
cijas sūdzības iesniedzējs, vai kā mēģina-
jums. Sodū lik. 47. p. satur noziedzīga no-
darījuma mēģinājuma definīciju un nosaka,
ka mēģinājums ir darbība, ar kurā sākas
tā noziedzīga nodarījuma izpildīšana, kurā
vainīgais gribējis izdarīt. Konkrētā ga-
dījumā noziedzīgā nodarījuma būtība ir:
ārzemes un iekšzemes maksājamo līdzekļu
pārvietošana uz ārzemēm bez Valutas ko-
misijas atļaujas. Paceļas jautājums, vai
pēc lietā nodibinātiem apstākļiem tiesai bija
pamats nākt pie atzīnuma, ka tieši nozied-
zīgā nodarījuma izpildīšana, resp. valu-
tas pārvietošana ir jau iesākusies? Pa-
matoti aizrāda kasācijas sūdzības iesnie-
dzējs, ka noziedzīgais nolūks, kurā ir at-

zinies apsūdzētais, pats par sevi vēl nav
sodāms. Arī ārzemju valutas iegādāša-
nos un viņas paslēpšanu bārdas skūšanas
ziepju tūbiņā, kā arī ārzemju dzelzceļa
biļetes iegādāšanas kasācijas sūdzības ies-
niedzējs pamatoti uzskata par sagatavo-
šanās stadiju nodomātā noziedzīgā nodar-
ījuma izdarīšanai. Bet kofera ar
iegādāto un apslēpto ārzemju
valutu nogādāšana dzelzceļa
stacijā un apsūdzētā ierašanās dzelzceļa
stacijā īsi pirms ārzemju vilciena atiešanas
ar ārzemju dzelzceļa biļeti kabatā, kopā ar
apsūdzētā atziņanos, ka viņš gribējis pa-
ņemt jau stacijā nogādāto koferi ar ap-
slēpto valutu un ar tūlīt attejošo ārzemju
vilcienu izbraukt uz ārzemēm un izvest
minēto valutu bez Valutas komisijas at-
ļaujas, deva tiesai pilnīgu pamatu atzīt,
ka Lik. par sodiem un piekritību valutas un
ārējās tirdzniecības lietās 3. p. paredzētā
ārzemju valutas pārvietošana uz ārzemēm
jau iesākusies un sakarā ar to kvalificēt
apsūdzētā Reiteļa darbību kā mēģinājumu
šī noziedzīga nodarījuma izdarīšanai un
viņu sodīt.

Senats atzīst, ka apgabaltiesa ir pareizi
iztulkojusi un piemērojusi lieta minētos
likumus un neatrod iemeslu pārsūdzētā
sprieduma atcelšanai.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205.
p., Senats nolēma: Aleksandra Reiteļa
kasācijas sūdzību atraidīt.

74. 1936. g. 30. septembrī. Pēc Lik. par
valutu un ārējo tirdzniecību 29. p. 2. piez.
un Lik. par sodiem un piekritību valutas
un ārējās tirdzniecības lietās 2. p. apsū-
dzētā Zāmuēla Maizeļa kasācijas sū-
dzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. gada
8. februāra spriedumu. (L. № 461.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gu-
bens; referē senators J. Skudre; atzīnumu
dod virsprokurora biedris F. Blūms.

Rīgas apgabaltiesa, pārgrozot mierties-
neša spriedumu vienīgi noziedzīgā nodarī-
juma kvalifikācijā, sodījis Zāmuēlu Mai-
zeli pēc 1934. g. 8. jūnija Lik. par valutu
un ārējo tirdzniecību 29. p. 2. piezīmes un
Lik. par sodiem un piekritību valutas un
ārējās tirdzniecības lietās 2. p. par to, ka
viņš 1934. g. 10. novembrī, akceptējot Pa-
rizē dzīvojošā Godovajikova oferti nokār-

tot visus maksājumus ārzemēs pret Latvijas valutas iemaksu viņa tekošā rēķinā Rīgas Biržas bankā, iemaksājis šajā rēķinā Ls 27,—, nolūkā palīdzēt savam trūķumā nonākušam brālim Maksim Maizelim Francijā. Savā kasācijas sūdzībā notiesātais Maizelis, kā uz iemesliem atcēl spriedumu, norāda, ka apgabaltiesa neesot apsvērusi viņa apelācijas sūdzībā pievestos apcerējumus, kas attiecoties arī uz Lik. par valutu 29. p. 2. piezīmi, ar ko viņam bijusi ņemta iespēja aizstāvēties pēc būtības. Lik. par valutu 29. p. piezīme aizliedzot valutas izmaksu un pārvedumu, bet apgabaltiesa pati šajā gadījumā konstatējusi, ka viņš iemaksājis Ls 27,— Godovaņikova kontā, un sodījusi viņu bez jebkāda pamata, jo uz iemaksām blokētā kontā, kurā nauda atrodoties arī vēl līdz šim, min. lik. 29. p. 2. piezīme neesot attiecināma.

Caurlūkojot lietas materialus, Senats atrod sekojošo:

1934. g. 8. jūnija Likuma par valutu un ārējo tirdzniecību (Lik. kr. 1934. g. 160) 29. p. 2. piezīme, kurā atvieto tagad spēkā esošā likuma 30. pants ar tādu pat saturu, noteica, ka vietējo firmu un privatpersonu izmaksas un pārvedumi trešām personām ārzemju firmu vai privatpersonu uzdevumā un rēķinā ir aizliegti. Konkrētā gadījumā apgabaltiesa nodibinājusi, ka saskaņā ar lietai pievienoto oīerti Parīzē dzīvojošais Godovaņikovs uzņēmās kārtot maksājumus ārzemēs pret Latvijas valutas iemaksu viņa tekošā rēķinā Rīgas Biržas bankā. Tālāk apgabaltiesa konstatējusi, ka notiesātais Maizelis Rīgas Biržas bankas Godovaņikova kontā iemaksājis Ls 27, nolūkā palīdzēt savam trūķumā nonākušam brālim Maksim Maizelim Francijā. Notiesātā Maizeļa norādījums, ka viņa iemaksātie Ls 27,— netika izmaksāti, bet palika uz vietas, un ka viņš bankai nekādu rīkojumu neesot devis naudu izmaksāt Godovaņikovam, nepelna ievēribu. Notiesātā noziedzīgais nodarījums nav pastāvējis iekš tā, ka viņš izdarījis iemaksu Godovaņikova kontā Rīgas Biržas bankā, par to apgabaltiesa viņu arī nav sodījusi, bet viņa noziegums saskatāms tai apstākli, ka viņš, akceptējot Godovaņikova oīerti kārtot maksājumus ārzemēs pret attiecīgu Latvijas valutas iemaksu viņa bankas kontā

Rīgā, tāni iemaksājis Ls 27,—. Lik. par valutu un ārējo tirdzniec. 29. p. 2. piezīmē minētie izteicieni izmaksu un pārvedumi saprotami plašākā nozīmē, nekā to domā notiesātais Maizelis. Gan ikkatra iemaksa ārzemnieka latu kontā kādā Rīgas bankā pati par sevi nav sodāma, bet sodāma ir taisni tāda darbība, kurās mērķis ir ar šādu iemaksu ārzemju firmu vai privatpersonu uzdevumā panākt tās pretekvivalenta izmaksu vai pārvedumu kādai trešai personai iekšzemē vai ārzemēs bez Valutas komisijas atļaujas. Šajā gadījumā notiesātais Maizelis arī neapgalvo, ka viņš iemaksu būtu izdarījis kādā agrākā parāda dzēšanai Godovaņikovam Rīgā, bet mīertiesā pats atzinies, ka viņa Francijā dzīvojošais brālis viņam atrakstījis, ka atrodoties sliktos materiālos apstākļos, un lūdzis priekš viņa iemaksāt naudu Rīgā, Biržas bankā Godovaņikova kontā, kādu iemaksu viņš arī izdarījis. Apstākļi, ka iemaksātā nauda palikusi uz vietas un skaitījies it kā blokētā kontā, ir irrelevants un negroza lietas iznākumu notiesātam Maizelim par labu, jo saskaņā ar Godovaņikova oīerti, kurā Maizelis nevien pieņēmis, bet arī jau izpildījis, par pietiekošu apsūdzības pamatojumam atzīstama Latvijas valutas iemaksa Rīgas Biržas bankā, pret kādu summu minētam Godovaņikovam pretekvivalents ārzemju valūtā — Francijas frankos bija jāizmaksā latu iemaksātāja uzrādītai personai, proti, šajā gadījumā notiesātam brālim Francijā. Tādā kārtā notikusi Latvijas valutas izmaksā, resp. pārvedums ārzemju privatpersonas uzdevumā kādai trešai personai ārzemēs, kas saskaņā ar minēto likuma 29. p. 2. piezīmi bija aizliegta. Kādā kārtā Godovaņikovs tālāk rīkojies ar notiesātā Rīgā iemaksāto Latvijas valutu, tas, protams, pašu Maizeli vairs neinteresēja, jo minēto naudas summu Godovaņikovs varēja atstāt savā bankas kontā neaizskartu, resp. ar Valutas komisijas atļauju izmaksāt kādai Latvijā dzīvojošai personai. Ar notiekošo iemaksas faktu, par ko Godovaņikovam, pēc liecinieka Sahnāja liecības, Biržas banka paziņojusi, pēdējais bija saistīts izmaksāt pretekvivalentu Maksim Maizelim Francijā. Pretēji notiesātā domām, apgabaltiesa pie tādiem lietas apstākļiem

pareizi konstatējusi izdarītā nozieguma tīšumu saskaņā ar Sodu lik. 46. p., proti, nodibinājusi notiesātā nolūku palīdzēt savam trūkumā nonākušam brālim Francija un apiet tādā kārtā Valutas komisijas atļauju, kuŗa, saskaņā ar Lik. par valutu un ārējo tirdzniec. 25. un 29. p., bija izprasāma, par kādu noziedzīgu nodarījumu viņu sodījusi atbilstoši Lik. par sodiem un piekrit. valutas un ārējās tirdzniec. lietās 2. p., kuŗu atvieto tagad spēkā esošā likuma (Lik. kr. 1935. g. 31) ar tādu pat saturu 6. p. Līdz ar to apgabaltiesa pareizi apsvērusi visus lietas apstākļus un notiesātā apelācijas sūdzībā izvirzītos apcerējumus, ciktāl tie attiecas uz runā stāvošā lik. 29. p. 2. piezīmi, bet pareizi nav ņēmusi vērā viņa paskaidrojumus, kuŗi attiecas uz tā paša lik. 29. p. c punktu. Apgabaltiesas spriedums tādā kārtā atbilst Kriminālp. lik. 199. p. prasībām, tajā nav saskatāmas ne loģiskas kļūdas, ne nepareizi fakti atēlojumi, kā arī ne likumu nepareiza piemērošana, kādēļ kasācijas sūdzība nepelna ievērību.

Neatrodot iemeslu pārsūdzēta sprieduma atcelšanai, Senats, pamatojoties uz Kriminālp. lik. 205. p., nolēma: Zāmačļa Maizēļa kasācijas sūdzību atraidīt.

75. 1936. g. 30. septembrī. Pēc Sodu lik. 277. p. apsūdzētā Matīsa Zavickisa kasācijas sūdzība par Līepājas apgabaltiesas 1936. g. 24. februāra spriedumu. (L. № 462.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Skudre; atzinumu dod vīrsprokurora biedris F. Blūms.

Lietas faktiskie apstākļi pēc miertiesneša un arī apgabaltiesas konstatējuma pastāvējuši iekš tā, ka Kuldīgas apriņķa zemes meliorācijas komisija ar 1933. gada 4. februāra sēdes lēmumu atļāvusi Saldus pagasta „Gnauzatu” māju īpašniekam Fricim Fārnastam atjaunot pastāvošo ūdens novadgrāvi divu tā paša pagasta Kaplūžu un divu Dēnes māju robežās, pie kam Dēnes māju īpašnieks Matīss Zavickis ticis atbrīvots no izdevumu segšanas sakarā ar šā novadgrāvja atjaunošanu. Fārnasts šo novadgrāvi arī atjaunojis, bet 1934. g. oktobrī Matīss Zavickis uzcēlis uz šā novadgrāvja aizsprostojumu, nolūkā ar šā aiz-

sprostojuma palīdzību novadīt daļu ūdens no novadgrāvja savā zivju dīki. Ar aizsprostojuma ierīkošanu tiekot traucēta ūdens notecēšana pa novadgrāvi un pats novadgrāvis tiekot bojāts.

Kā miertiesnesis, tā arī apgabaltiesa atzinuši, ka apsūdzētais Matīss Zavickis ir pārkāpis Not. par grāvju un citu ūdensbūvju ierīkošanu uz svešām zemēm zemes nosusināšanas un apūdeņošanas nolūkos (Lik. kr. 1925. g. 190) 19. p. 1. pk., un sodījis viņu pēc Sodu lik. 277. p.

Matīss Zavickis iesniegtā kasācijas sūdzībā aizrāda, ka lietā esot nodibināts, ka novadgrāvis esot rakts pa citu vietu, nekā tas norādīts meliorācijas projektā, un tur arī ierīkots aizsprostojums. Par šāda novadgrāvja rakšanu viņam oficiālā kārtā esot paziņots tikai dažus mēnešus pēc šā notikuma, par kuŗu pret viņu celta apsūdzība. Civillik. 871. un 875. p. piešķirot viņam pilnīgu tiesību rīkoties ar savu mantu pēc sava ieskata. Tā tad konkrētā gadījumā viņa nodarījums tā izdarīšanas laikā nebijis uoliegts ar likuma un soda piedraudējumu un tiesu iestādes, uzliedot viņam sodu, esot pārkāpušas Sodu lik. 1. p. Lieta par novadgrāvja rakšanu pa viņa zemi vēl neesot galīgi izņemta, jo viņš to pārsūdzējis. Aizsprostojumu novadgrāvi viņš ierīkojis, lai caur to pasargātu zivis no bojāejas, jo ļaundari bijuši izpostījuši viņa zivju dīki un nolaiduši no tā ūdeni.

Lūkojot cauri lietas materialus kasācijas sūdzības robežās, Senats atrod, ka spēkā esošo Not. par grāvju un citu ūdensbūvju ierīkošanu uz svešām zemēm zemes nosusināšanas un apūdeņošanas nolūkos 19. p. nosaka, ka īpašniekam, caur kuŗa zemi ierīkots nosusinamais grāvis, ir tiesība, stārp citu, smelt un novadīt no grāvja ūdeni visāda veida vajadzībām, aizsargājot grāvi no bojāšanas un neaizkavējot ūdens notecēšanu. Konkrētā gadījumā ir miertiesnesis, ir apgabaltiesa konstatējuši, ka Matīss Zavickis, caur kuŗa zemi saskaņā ar pastāvošiem noteikumiem izracis novadgrāvi kaimiņš Fārnasts, ir ierīkojis šini grāvi aizsprostojumu, caur ko ir ticis bojāts pats novadgrāvis un arī kavēta ūdens notecēšana no augstāk gulošiem īpašumiem. Tā tad pastāvošo Not. par grāvju un citu ūdensbūvju ierīkošanu uz svešām zemēm

pārkāpšana ir konstatēta. Jautājums vienīgi, vai šis nodarījums ir tāds, kas tā izdarīšanas laikā noliegts likumā ar soda piedraudējumu? Minētos noteikumos nav tieši pateikts, kas draud šo Noteikumu 19. p. 1. pk. pārkāpējiem. Bet Sodū lik. 277. p. tieši atsaucas uz Noteikumiem par grāvju un citu ūdensbūvju ierīkošanu uz svešās zemes un nosaka, ka tas, kas lietojis šādus ierīkojumus pretēji noteikumiem, ir sodāms ar šinī Sodū lik. pantā paredzētu sodu. Tā tad Zavicka izdarītais noziedzīgais nodarījums bija viņa izdarīšanas laikā noliegts ar soda piedraudējumu. Paliek Zavicka iebildumi, ka meliorācijas komisijas lēmums viņam esot pazinots tikai pēc šinī apsūdzībā minētā notikuma un ka viņš esot iesniedzis pārsūdzību par meliorācijas komisijas lēmumu šā novadgrāvja rakšanas lietā, bet šī lieta vēl neesot izlēmta. Ka Zavickim aprinķa meliorācijas komisijas lēmums ir pazinots ar lielu novēlojumu un ka viņš ir to pārsūdzējis, par to lieta nekādu pierādījumu nav un par lēmuma pārsūdzēšanu Zavickis pirmo reizi min tikai kasācijas sūdzībā. Bet neatkarīgi no tā, apgabaltiesa ir uzskatījusi lietā par nodibinātu, ka Zavickis ir zinājis, uz kāda pamata Fārnasts rok grāvi caur viņa īpašumu, un ja arī meliorācijas komisija pielaidusi kādus likuma pārkāpumus sakarā ar šo lietu, tad tas piešķir Zavickim vienīgi tiesību tādu nepareizu rīcību pārsūdzēt, bet nevis lietot izrakto novadgrāvji pretēji noteikumiem. Noteikumi par grāvju un citu ūdensbūvju ierīkošanu uz svešām zemēm tieši satur sevī Civillikumos paredzēto īpašuma tiesību ierobežošanu šinīs noteikumos paredzētos apmēros un kārtībā. Arī Civillik. 871. p. uz kuru atsaucas kasācijas iesniedzējs, nosaka, ka īpašnieks ir pilnīgs saimnieks par savu mantu, par cik šīs tiesības nav ierobežotas ar sevišķiem noteikumiem. Atsaucoties uz Sodū lik. 45. p. kasācijas sūdzības iesniedzējam arī nav tiesības, jo, pēc apgabaltiesas konstatējuma, novadgrāvji Zavickis ir aizsprostojis jau priekš viņa zivju dīka ūdens nolaišanas un bez tam apgabaltiesa ir konstatējusi, ka zivju dīki palikušām zivīm iznīkšana nedraudējusi, jo ūdens vēl palicis pāri. Arī novadgrāvja rakšanai ar zināmu atkāpšanos no meliorācijas pro-

jektā norādītā virziena nav lietā izšķirošas nozīmes (licc. Kundziņa liecība).

Uz izteikto apsvērumu pamata iesniegta kasācijas sūdzība, kā nepamatota, atraidāma.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: Matīsa Zavicka kasācijas sūdzību atraidīt.

76. 1936. g. 30. septembrī. Finanšu ministrijas Nodokļu departamenta kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 2. marta spriedumu Jāņa Krumolda apsūdzībā pēc Akcizes nolik. 700. p. (L. № 505.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedris F. Blūms.

Tiesa atzinusi par vainīgu un sodījusi pēc Akcizes nolik. 710. p. pazinēm Jāņa Krumolda viesnīcas kalpotāju Alisi Doktorovu par to, ka viņa minētā uzņēmuma telpās atļāvusi apmeklētājiem dzert degvīnu, kaut gan uzņēmumam nav bijis patenta tirgošanai ar valsts spirtu un degvīnu. Par atbildīgo pārdevēju uzņēmumā bijis pieņemts Jānis Reguts. Nodokļu departaments, atsaucoties uz Akcizes nolik. 723. pantu, lūdzis uzlikt Akcizes nolik. 710. pantā paredzēta naudas soda samaksu viesnīcas īpašniekam Jānim Krumoldam gadījumā, ja šis naudas sods nebūtu segts divu nedēļu laikā no sprieduma spēkā nākšanas. Šo lūgumu apgabaltiesa atzinusi par nedibinātu, atrodot, ka saskaņā ar 710. p. piezīmi tāds maksājums konkrēta gadījumā uzliedzams atbildīgam pārdevējam Regutam, bet ne viesnīcas īpašniekam, un tiesa Regutu arī sodījusi pēc Akcizes nolik. 722. p. šajā lietā. Šie apsvērumi nav pietiekoši. Saskaņā ar Akcizes nolik. 723. p. izpratni, no tirdzniecisko uzņēmumu īpašniekiem jāpiedzen naudas sodi visos gadījumos, kad tos Akcizes nolik. 721. p. 2.-4. un 6. pk. minētās sodītās personas nesamaksā divu nedēļu laikā no sprieduma spēkā nākšanas; par tādām personām atzīt pārdevēji uzņēmumos (721. p. 6. pk.). Tādai uzņēmuma īpašnieka atbildībai pēc Akcizes nolik. 723. p. nosacījumiem piemīt subsidiārs raksturs, bet samaksāto summu uzņēmuma īpašnieks var piedzīt no atbildīga pārdevēja regresa kārtībā (726. p.). Apgabaltiesas norādījums spriedumā,

ka minētās naudas samaksas uzlikšana tirgotavas īpašniekam 710. pantā paredzēto pārkāpumu gadījumos nebūtu pielaižama, saskaņā ar šā panta piezīmi, nav pareizs; piezīmē liet runa par tirdzniecisko uzņēmumu īpašnieku un atbildīgo pārdevēju s o d i š a n u pēc 722. p. noteikumiem, bet nevis par īpašnieku s u b s i d i a r o atbildību, kas apspriežama, izejot no Akcizes nolik. 723. p. nosacījumu viedokļa. Tādēļ tiesas spriedums, ar kuŗu viņa atsvabinājusi no Akcizes nolik. 723. p. paredzētās atbildības Jānis Krumolds, kuŗa uzņēmumā konstatēts Akcizes nolik. 710. p. paredzētais pārkāpums, Nodokļu departamenta kasācijas sūdzībā norādītā daļā nav uzturams spēkā.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210., Senats nolēma: atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu daļa, ar kuŗu Jānis Krumolds atsvabināts no atbildības pēc Akcizes nolik. 723. panta, un uzdot minētai tiesai lietu atceltajā daļā likot cauri no jauna citā tiesas sastāvā.

77. 1936. g. 30. septembrī, Pēc Sodū lik. 236. p. 1. d. apsūdzētā Teodora Z a d o v s k a kasācijas sūdzība par Liepājas apgabaltiesas 1936. g. 6. aprīļa spriedumu. (L. № 560.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators B. Nagujevskis; atzinumu dod virsprokurora biedris F. Blūms.

Zadoška kasācijas sūdzības būtība pastāv norādījumos, ka, nopratinot šai lietā kā liecinieku veterinārārstu Velpi, kuŗš tani pašā laikā figurējis lietā arī kā eksperts, apgabaltiesa esot pārkāpusi Kriminālproc. lik. nosacījumus; ka tiesa atraidījusi bez likumīga pamata apsūdzētā lūgumu par liecinieka Čepurnieka pārpratīnāšanu; ka eksperta Eņnera atzinums par to, it kā apsūdzētā veikalā atrastas desas pagatavošanai lietota maitājusies gaļa, nesot dibināts uz tiesas izmeklēšanā noskaidrotiem un pārbaudītiem apstākļiem, bet gan uz pieļautām varbūtībām, un ka, sodot apsūdzēto ar tiesas pavēli, miertiesnesis esot piespriedis viņam Ls 10,— naudas sodu, kurpretim pie lietas caurskatīšanas vispārējā kārtībā palielinājis šo sodu bez likumīga pamata līdz Ls 15,—, kaut gan nekādi jauni apstākļi nav nākuši klāt.

Kasācijas sūdzībā pievestie norādījumi nepelna ievēribu.

No apgabaltiesas 1936. g. 6. aprīļa sprieduma un tiesas sēdes protokola satūra nav vērojams, ka tiesa, pielaižot veterinārārstu Velpi tiesas sēdē dot liecību, būtu nopratinājusi viņu tani pašā sēdē arī kā ekspertu, un ka tiesa savu nosodošu spriedumu būtu dibinājusi uz šīs personas liecības un slēdziena, kuŗu Velpē būtu devis sēdē arī kā eksperts, kādēļ nav pamatots apgalvojums kasācijas sūdzībā, ka, nopratinot Velpi kā liecinieku, apgabaltiesa esot pārkāpusi Kriminālproc. lik. nosacījumus. Liecinieku Čepurnieku, kā vērojams no lietas, apsūdzētais lūdzis parpratīnāt, lai atspēkotu liecinieka Velpes liecību par to, ka kontroles izdarišanas laikā izmeklēšanai paņemtās galerta desas apvalks esot bijis apglumējis. Šo liecinieka Velpes apliecināto apstākli apgabaltiesa atradusi par pieraditu arī ar veterinārpārvaldes animālo uzturvielu izmeklēšanas laboratorijas aktu, — pret kuŗa pareizību apsūdzētais nav cēlis iebildumus, — konstatējot savā spriedumā, ka laboratorija, izmeklejojot minēto desas paraugu, atradusi, ka desā sācies pūšanas process, ka apvalks ir apglumējis un ka desa apradītā stāvoklī nav derīga cilvēka uzturam. Pie tādā lietas stāvokļa tiesai, preteji apsūdzētā norādījumam, bija pietiekošs pamats atzīt, ka liecinieka Čepurnieka pārpratīnāšanai nevar būt vairs nozīmes priekš lietas, kādēļ, atraidot apsūdzētā lūgumu, tiesa nav pārkāpusi Kriminālproc. lik. 189. p. nosacījumus. Bet, atrodot ar minētās laboratorijas un eksperta Eņnera atzinumiem par pieraditu, ka desā, kuŗa atrasta apsūdzēta veikalā, jau iestāties pūšanas process, apgabaltiesa ir nākusi pie pareiza atzinuma, ka apsūdzētais glabājis savā veikalā pārdošanai sabojājušās ēdamvielas, kāds nodarījums paredzēts Sodū lik. 236. p. 1. d. Tas apstākļis, vai apsūdzētā veikalā atrastā desa izrādījies par nederīgu cilvēka uzturam tādēļ, ka viņas pagatavošanai lietota maitājusies gaļa, jeb aiz citiem kādiem iemesliem, — ir irrelevants no minēta pantā paredzētā pārkāpuma sastāva viedokļa; pietiek, ja tirgotājs glabājis pārdošanai sabojājušās ēdamvielas, bet šo apstākli, kā redzams no sprieduma,

tiesa atradusi par pierādītu. Kas attiecas uz apgalvojumu kasācijas sūdzībā, ka mirtiesnesis, caurlūkojot lietu vispārējā kārtībā, esot palielinājis ar viņa pavēli uzlikto apsūdzētā naudas sodu, — tad šis apgalvojums neatrod pastiprinājumu mirtiesneša pavēles un sprieduma saturā, bet, ja mirtiesnesis to arī būtu darījis, viņa rīcība tomēr nerunātu pretīm likuma nosacījumiem, jo, saskaņā ar Kriminālproc. lik. 225. p., lietu skatot cauri vispārējā kārtībā uz apsūdzētā lūgumu, tiesnesis pie sprieduma taisīšanas nav saistīts ar tiesas pavēli.

Aiz aprādītiem iemesliem Senats, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., nolēma: Teodora Zadovska kasācijas sūdzību atraidīt.

78. 1936. g. 30. septembrī. Pēc Akcizes nolik. 681. p. 1. d., 682. p. un 693. p. apsūdzētā Bēra Tukaciera kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. gada 18. februāra spriedumu. (L. № 598.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod vīrsprokurora biedris F. Blūms.

Lietas faktiskā puse, kā to noskaidrojusi tiesa, pastāvējusi iekš tā, ka tiesājamā Bēra Tukaciera dzīvokli Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 5, kas atradies viena namā ar Tukacieram piederošo vīndarītavu, akcizes uzraudzības ierēdņi uzgājuši 556 pudeles rozinvīna ar 12% pārsniedošu stiprumu, bez attiecīgām uz pudelēm etiķetēm un bez akcizes bandroliem. Dzīvokļa koridori ierēdņi aizturējuši kādu Līfu, kuram Tukaciers no augšā minētā vīna krājuma jau bija nodevis trīs pudeles. Tukaciers akcizes uzraudzības dienestpersonām paskaidrojis, ka viņa dzīvokli atrodošo rozinvīnu viņš ar attiecīgu atļauju izgatavojis žīdu reliģiskām vajadzībām, bet vīnu novietojis dzīvokli, baidīdamies no zagļiem. Vēlāk, tiesā, Tukaciers šos paskaidrojumus grozījis un apgalvojis, ka vīnu novietojis no fabrikas telpām savā dzīvokli tādēļ, ka vīna glabātuves telpās vīna darītavā plisušas ūdens caurules un telpās ieplūdis ūdens. Mirtiesnesis, lūkojot cauri lietu, atzinis Tukacieru par vainīgu pēc Akcizes nolik. 681. p. 1. d., 682. p. un 693. p. paredzētām pazīmēm un sodījis par visiem in-

kriminētiem pārkāpumiem kopā ar naudas sodu Ls 200,— vai sešām nedēļām aresta, kā arī ar desmitkārtīgu akcizes samaksu Ls 0,40 par litru vīna, bet kopsummā ar Ls 1787,20, pārvēršot šo pēdējo piedziņu arestā uz sešiem mēnešiem maksātspējas gadījumā. Uz Nodokļu departamenta pārsūdzības pamata apgabaltiesa grozījusi mirtiesneša spriedumu daļā par akcizes samaksas apmēra noteikšanu Tukacieram, atrodot, ka akcizes nodoklis aizturētam rozinvinam aprēķināms pēc vispārīgām šā vīna akcizes likumēm — Ls 4,— litra un ka desmitkārtīgā akcizes nodokļa kopsumma ir Ls 17.872,—, kādu sodu apgabaltiesa arī uzlikusi Tukacieram, pārvēršot to arestā uz vienu gadu maksātspējas gadījumā. Kasācijas sūdzībā Tukaciers aizrādījis, ka rozinvīnu viņš neesot izlaidis no vīndarītavas, bet to pārvietojis savā dzīvokli uz īsu laiku, neparedzētu apstākļu dēļ, un ka, aprēķinot akcizes nodokļa apmēru, apgabaltiesa neesot ņēmusi vērā 1928. gada „Valdības Vēstneša“ 158. numurā publicētos noteikumus par rozinvīna pārdošanu žīdu reliģiskām vajadzībām. Kā redzams no pārsūdzētā sprieduma motīviem, tiesa ir noskaidrojusi, ka tiesājamā Tukaciera dzīvoklis, kas atradies vienā namā ar vīndarītavu, nav bijis uzskatāms par vīndarītavas sastāvdaļu un ka vīndarītava izgatavota vīna pārvietošanai Tukaciera dzīvokļa telpās nav bijusi par iemeslu Tukaciera norādītie apstākļi — ūdens ieplūšana vīndarītavas telpās, bet ka aizturēto vīnu viņš pārvietojis ārpus vīndarītavas, nolūkā bez akcizes apmaksas nosūtīt to tālāk tā pieprasītājiem. Ar tādu par pierādītu atzītu stāvokli, kas pamatots uz vairākiem tiesas spriedumā minētiem apsvērumiem un kuŗu pareizība nav pārbaudāma no kasācijas instances, ir apgāzts tiesājamā Tukaciera taisnošanās apgalvojums, ka viņa rīcība ar rozinvīnu atzīstama par irrelevantu no akcizes nolikuma nosacījuma viedokļa un ka viņš no vīndarītavas nav izlaists. Spriedumā minētos akcizes nolikuma pantus tiesa pareizi piemērojusi Tukaciera nodarījumam. — Apsverot jautājumu, ciktāl apgabaltiesa, pārgrozot mirtiesneša spriedumu, ir pareizi aprēķinājusi Tukacieram uzlikto akcizes desmitkārtīgā nodokļa apmērus, ir

ļāievēro sekošais. Saskaņā ar noteikumiem par akcizes nodokļa lielumu no augļu, ogu ķekaru un rozinviņiem (Akcizes nolik. 41. p. 2. piezīme), par rozinviņu, kas izgatavots žīdu reliģiskām vajadzībām, ir paredzēts Ls 0,50 apmērā akcizes nodoklis par katru litru, kurpretim par rozinviņu, kas paredzēts vispārējai lietošanai, tāds nodoklis ir Ls 4.— litrā. Pēc minētā panta (piezīmes), kārtību un daudzumu, kādā izsniedzams žīdu reliģiskām vajadzībām rozinviņš, noteic finansu ministris: tādi noteikumi arī publicēti „Valdības Vēstneša” 1928. gada 158. numurā. Par noteicošo kritēriju jautājuma izšķiršanai, vai rozinviņš, kas izlaists no vīndarītavas, apliekams ar parasto vai pazemināto akcizes nodokli, pēc minētā likuma (41. p. piezīmes) ir atzīstams tas, kādām vajadzībām viņa izgatavošana notikusi un vai ir bijusi attiecīgā likumīgā atļauja viņa izgatavošanai žīdu reliģiozām vajadzībām: šāda atļauja izprasāma no Nodokļu departamenta, kā to nosaka Akcizes nolik. 276. pants. Tieši par minēto jautājumu, no kura pareizas, atrisināšanas atkarājas soda apmēra noteikšana, sprieduma nav pienācīgas atbildes. Tiesas izmeklēšanas materiālos ir norādījumi, ka tiesājamam Tukacieram bijusi atļauta vīndarītava un ka viņš par izgatavotā vīna sortimentiem un daudzumu ir vedis attiecīgas grāmatas, kas arī uzrādītas Nodokļu departamenta dienestpersonu kontrolei. Apgabaltiesa sava sprieduma motivācijā neapstrīd to apstākli, ka tiesājamā dzīvokli atrastais viņš „bijis domāts” žīdu reliģiskām vajadzībām, un Nodokļu departaments apsūdzību par rozinviņa izgatavošanu bez likumīgas atļaujas (Akcizes nolik 692. pants) konkrētā gadījumā pret Tukacieri nav ierosinājis. Bet, pie tāda stāvokļa, nav pietiekoša pamatojuma apgabaltiesas atzinumam, ka Tukaciera izgatavotais rozinviņš pielīdzināms vispārējai lietošanai izlaistam rozinviņam un ka tas nevarēja būt apliekams ar pazeminātu akcizi, kā to bija aprēķinājis miertiesnesis. Atstājot neatspēkotus tiesas pirmās instances pamatojumus sprieduma aprādītājā daļā, apgabaltiesa novirzījusi no Kriminālp. lik. 152. p. nosacījumiem.

Pamatojoties uz Kriminālp. lik. 205. un 210. p., Senats nolēma: atcelt Rīgas

apgabaltiesas spriedumu attiecībā uz Bēram Tukacieram uzliktā akcizes nodokļa samaksas apmēra noteikšanu un uzdot viņai lietu atceļtajā daļā lūkot cauri no jauna citā tiesas sastāvā, Bēra Tukaciera kasācijas sūdzību pārējā daļā atraidīt.

79. 1936. g. 30. septembrī. Finanšu ministrijas Nodokļu departamenta kasācijas sūdzība par Daugavpils apgabaltiesas 1936. g. 28. janvāra spriedumu Soras Kaufmanis apsūdzībā pēc Akcizes nolik. 676. p. (L. № 605.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod virsprokura biedrs F. Blūms.

Lietas būtība, kā to noskaidrojusi tiesa, bijusi tā, ka tiesājamās Soras Kaufmanis traktiera pieliekamā telpā akcizes uzraudzības ierēdņi atraduši vienu ar valsts spirtu 0,5 litra tilpuma pudeli, uz kuņas etiķetes nav bijusi uzspiesta atzīme „Traktieriem”. Par šo nodarījumu Nodokļu departaments ierosinājis pret Kaufmanis apsūdzību pēc Akcizes nolik. 676. p. 6. pk. pazīmēm. Tiesa attaisnojuši Kaufmanis, atrodot, ka pēc minētā panta sodāma valsts spirta un degvīna glabāšana bez atzīmes „Traktieriem” tajos gadījumos, kad šādi dzērieni uzglabāti telpās, kur notiek tirgošanās ar minētiem dzērieniem, bet nevis citās, šo uzņēmumu blakus telpās, un ka minētā panta nosacījumi nav tulkojami paplašināti. Kasācijas sūdzībā Nodokļu departaments norādījis, ka tiesājamās Kaufmanis traktiera pieliekamā telpā, par kuņu iet runa apsūdzībā, uzskatāma par traktiera sastāvdaļu, jo šī telpa minēta traktiera apskates aktā un ka tiesai tādēļ nebūjis likumīga pamata šo telpu atzīt par tādu vietu pie traktiera, kur dzērienu glabāšana ar apsūdzībā minētiem defektiem būtu uzskatāma par atļautu. Šī viedokļa pastiprināšanai Nodokļu departaments atsaucies arī uz saistošiem noteikumiem par privātu dzērienu tirgotavu iekšējo iekārtu („Vald. Vēstn.” 1934. g. № 104) resp. šo noteikumu 37. p., kā arī uz Akcizes nolik. 310. p.

Nodokļu departamenta kasācijas sūdzība nepelna ievēribas. Kā vērojams no Akcizes nolik. 676. p. 6. pk. burtiska teksta, šis likums ir noliedzis glabāt valsts spirtu un degvīnu bez atzīmēm uz pudelju etiķetēm